DÉPOT LÉGAL

Võ phi Hùng, cựu HS Petrus Ký, 67-74, tặng cho Quán Ven Đường

NĂM THỨ TÁM SỐ 682 MỖI SỐ NĂM XU 甲戌年三月初一日 NGÀY THỨ BẢY 14 AVRIL 1934

GIÁ BÁN

PÔNG PHÁP		NGOẠI QUỐC
Một năm	5$00	8$00
Sáu tháng	2 50	4 50
Ba tháng	1 50	2.50

Mua báo phải trả tiền trước.
Thơ và mandat gởi cho M. TRẦN-ĐÌNH PHIÊN. — Ai đăng quảng-cáo, việc riêng, xin thương nghị trước.

TIẾNG-DÂN

聲民 La Voix du Peuple

Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút HUỲNH-THÚC-KHÁNG
Quản-lý TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN

Mỗi tuần xuất-bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

BẢO-QUẢN
số 173, đường Đông-Ba, Huế
Giây-thép nói: số 62
Giây-thép: TIENGDAN HUE

Bất luận văn gì, đá là văn chương, tất phải có học mới viết được.

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 3144

Ý-KIẾN ĐỘC-GIẢ

CÒN CÁC THỨ KHÁC, SAO KHÔNG NÓI ĐẾN BÌNH DÂN?

Gần đây trong làng văn, nghe có tiếng hô hào đề xướng «văn chương bình dân», cốt đứng riêng thành một phái khác với «văn chương qui phái» mà phần đông ham chuộng xưa nay.

Văn chương bình dân, nghe cái tên đã khiến cho bọn bình dân chúng tôi hoan nghênh, huống chi sau nầy mà các ngài làm thành một phái văn chương có qui luật, có văn pháp cho bọn bình dân chúng tôi được trao đổi ý kiến, mở mang tri thức và bày tỏ tánh tình, đáng qui chuộng biết là chừng nào! Chúng tôi vốn không tán đồng cái thuyết «Cao bằng giai cấp văn chương» của ông Huỳnh-thúc-Kháng, thuyết ấy là đứng về phương diện tấn tới trên con đường văn chương mà không muốn cho nó thối lại, song nó hơi cao quá. Chúng tôi đứng về phương diện bình dân nên muốn có văn chương bình dân, có lẽ lại hằng hái hơn các nhà viết văn nữa kia. Nhưng lâu nay thực chưa thấy văn chương bình dân ra ra thế nào.

Nói văn chữ Hán phu diễn, thì văn quốc ngữ lại phu diễn xấp lên. Nơi văn chương [illegible] đàng điếm Tàu, dẫn thành ngữ Tàu, thì văn quốc ngữ dùng điển Tây, dẫn chuyện Tây cũng chan chan ra. Đến những chuyện thường thức và triết lý càng khoa học thì ít bài nói cho rõ ràng, nhứt là cuộc sinh hoạt hằng ngày trong hoàn cảnh thôn quê, thì ít ai nói đến, có chăng cũng một vài chuyện trong các xưởng thợ và các ở nơi thành phố, mà các ngài có nghe thấy đấy thôi. Như vậy mà bao cả chữ văn chương bình dân, e không gồm được.

Một điều mà chúng tôi lấy làm lạ là về mặt văn chương thì nhớ đến bình dân, mà đến trăm việc khác không thấy nghĩ đến bình dân. Nào chúng tôi có nói vu chút nào đâu! Bà con hãy xem.

Đi banh đánh vợt phần nhiều là món chơi của qui phái, chớ bình dân chúng tôi, trọn ngày quanh năm, tay chưn không khi nào hở, không cái cày thì cái rựa, không đục gỗ thì đập sắt, kéo cái đốn cả, dã gạo xay lúa, cho đến hai cái vai cũng gồng gánh; nói cho đúng hơn nữa, là tập thể thao khi còn nằm trong bụng mẹ kia. Thế là cái món chơi qui phái đó không thiết chi bình dân chúng tôi.

Ở xứ văn minh, quốc dân có cái học phổ thông, về môn chánh trị thường thức ai cũng hiểu biết. Đại loại như nghị định nầy, luật nọ, công văn: thi hành trong xứ, họ đều thông thạo; nên một bài đít của dài đến 30, 40 trương, họ cũng nghe hiểu. Đến như bình dân xứ ta như chúng tôi, trăm người không biết chữ đến 70, 80, mà kẻ có biết chút ít cũng chỉ việc thiết thực trong cuộc sống hằng ngày như làng, tổng, phủ, huyện, xâu thuế cùng muối, thuốc, cải rừng v. v..... Vậy mà ít thấy bài văn nào nói chuyện thiết thực đó, lại thấy nói lối văn minh nầy, cách giao thông nọ, cùng chuyện tiệc tùng đám rước linh đình, rành là chuyện qui phái làm được, chớ bình dân có hiểu gì đâu.

Đó là chưa kể tiểu thuyết tình chuyện khiêu vũ, chuyện «mốt» dâm, «mốt» mạc cùng chuyện lịch sự của đời văn minh mà chính bình dân chúng tôi, có lẽ trọn đời không khi nào nằm chiêm bao đến kia.

Kể qua mấy chuyện đã thấy chỗ trái ngược, huống văn chương không đứng một mình mà do hoàn cảnh diễn ra, nếu bình dân chúng tôi mà không có giáo dục được phổ cập thì không khi nào có văn chương, mà cái tiếng «văn chương bình dân» trở làm khó cho một bọng nhà văn sĩ non chất chứa cái dốt của họ, nghĩa là họ viết văn thô vụng, đầu Ngô đuôi Sở, không lối không lang gì cả, rồi họ phô là văn chương bình dân, mà vu cả cho bọn chúng tôi, thì ngu lắm.

Vậy đã nói văn chương, dầu văn bình dân cũng phải tốn công học mới viết ra câu; mà ngoài văn chương ra, xin các nhà văn cũng nhớ đến các công việc thường ngày trên con đường sống của bình dân với.

L. V.
Một người bình dân

Tổng giám đốc tài chính Đông-dương là ông Cousin

Từ lúc ông Diethelm, giám đốc tài chính Đông dương, về Pháp làm giám đốc hãng ô-tô Renault, ai cũng trông mong tin người thế chưn. Nay được tin đích xác thì ông Cousin, là người giám đốc tài chính các mỏ của chính phủ ở miền Sarre sẽ qua nhậm ghế ấy. Cái ghế sở Thương chánh trước kia về ông Diethelm kiêm luôn, thì nay sẽ có một quan chức khác trông nom.

Vận mạng Đông dương dưới quyền ông Cousin có khác hơn lúc ở dưới quyền ông Diethelm gì chăng?

Ngoại giao và quân phái Nhật-bản

Sau khi ra hội Quốc-liên, Nhật bản có chủ cô lập. Từ Quảng-Điền nhậm chức Ngoại trưởng, gắng sức kiến thiết các công tác ngoại giao, mối bí quan cũng tiêu bớt dần. Duy có vấn đề Mãn châu, thái độ các nước biến đổi, nay nhân vấn đề kinh tế, có nước định chính thức thừa nhận, thế là về mặt ngoại giao, trong năm đã có thành hiệu, nay người Nhật phải thiện xử theo tình thế quốc tế dặng khỏi hãm vào cảnh địa cô lập.

Về ngoại giao biện tình như thế mà phái quân nhân thì một mặt cường ngạnh: Sau Lâm lục-tướng nhận chức có lời bảo các quân sĩ rằng: Hòa bình là quốc thị truyền thống của Nhật-bản (?), xưa nay vẫn có thành hiệu rõ ràng. Nay nhân vấn đề nước Mãn châu mà tình thế quốc tế một ngày một thêm ác hóa; đối phó với cuộc khó khăn nầy, bọn quân nhân phải luyện bền hoài, chấn chỉnh kỷ luật quân đội, giữ cái thái độ nghiêm nghị không cho ai dám đụng chạm đến. Nói cho rõ là lấy cái đoàn thể bền cứng như sắt để làm hết công việc của sứ mạng lưu truyền lâu nay.

CHUYỆN ĐỜI

Khổ vì giàu sang

Trên đời không mấy ai không muốn giàu sang, chính thánh như cụ Khổng, ăn cơm lứt, uống nước lã, co tay mà gối, ngài vẫn lấy làm vui, song cũng công nhận rằng: giàu sang là cực muốn của mỗi người (富與貴是人之所欲).

— Vì sao mà người đời lại muốn giàu sang?

— Vì giàu sang thì được sang sướng

— Sang sướng thế nào?

— Thì người đời ai cũng phải làm mới có mà ăn mặc nằng nọ. Còn giàu sang thì tiền kho gạo lẫm, cửa lớn nhà cao, mỡ hôi không khi nào ra khỏi vóc, hơi bậm không xui nào sinh đen đa, sắc mặt trơn nhu mỡ, tay chưn láng bóng, không một chút gì nhăn nhó. Quanh năm trọn tháng, cứ ngồi không mà ăn xài tùy ý, lại còn bà hiếp kẻ khác. Kể cái cực sướng trên đời, còn gì hơn giàu nữa, mà đã giàu tức là sang, không cần giải nghĩa chữ sang nữa.

Nhưng mà có cái «ca» khổ nó lại tìm kẻ giàu sang mà đến trước mới là quái gở:

Thì anh Thạch-Sùng là tay giàu nhứt đời Tần, mà đến khi giặc giết, chính anh ta tự thân: «Bọn đầy tớ kia tham lợi của ta vậy». Đời Minh vua Trang-Liệt bị nạn, bảo nàng công chúa rằng: «Ai bảo mầy sinh trong nhà ta»! Ngoài ra như họ Đinh nhà Tống, họ Dương nhà Tùy cũng bọn Nghiêm-Tung, Ngụy Trung-Hiền đời Minh, đều vì cái giàu sang làm mồi cho cái họa giết mình. Nhưng đó là chuyện xưa không hơi đâu mà kể, xin nói chuyện hiện thời:

Trên mặt các báo thường đăng cái tin «Bọn bắt cóc» mà bọn ấy bắt ai chính là mấy nhà phú thương cùng con các nhà triệu phú. Vì bắt bọn ấy mới có thể đòi nhiều bạc vạn, chớ bắt thằng «không khố» làm gì. Đó là cái chứng giàu sang chịu khổ trước. Một chuyện dưới vừa lại càng sắt dẻo mà có tha hơn:

Ngày 12-3 vừa qua, chiếc tàu Di-sanh-Luân cầm hiệu Di hoa-dương-hành (Tàu) đi trên mặt biển Phúc-châu bị cướp. Nguyên chiếc tàu ấy có chở 3 thùng giấy lớn, có bọn cướp 22 người theo rình thấy tưởng là thùng bạc giấy, nên đánh cướp, nhưng khi bắt chủ tàu hỏi mới biết là giấy tây. Bọn cướp thất vọng, mới sưu sách cả lưng tài hành khách chỉ trên vài trăm đồng. Chưa mãn nguyện, bọn ấy dở thủ đoạn bắt cóc, xét xem trong đám hành khách, hễ thấy người nào ăn mặc đúng mốt mà tay chưn mềm mộp trắng trẻo, không có chút nhăn nhíu chai dạn gì, thì nhận ngay là người nhà giàu sang; trong đám 17 người hành khách có 7 người trúng vào hạng lựa đó, đều bị bắt đem đi; còn bao nhiêu người tay chai mặt dạn, da đen mình sậm đều buông thả không thèm bắt người nào cả....

Đó, giàu sang chịu cực khổ trước là vậy đó. Bà con đã thấy chưa?

Nhưng đó là chuyện bên Tàu, không biết bọn cướp kia có làm không? chớ nếu ở ta đây có tầm kẻ, tiền trong lưng không có một xu, trong nhà vác gai tào mà cũng không vướng nhằm cái gì hết, mà da mặc vẫn đúng mốt, da vẫn trắng, tay chưn vẫn mềm mộp, không khác gì nhà triệu phú!

Huỳnh Mai

Quan Tổng trưởng Thuộc địa sẽ sang Đông-dương chăng?

Lúc ông Paul Reynaud làm Tổng trưởng thuộc địa, có sang Đông dương; cuộc đón rước linh đình, lại tờ thỉnh cầu và bày tỏ nầy nọ đưa tận tay ngài không biết mấy, chắc ai cũng còn nhớ. Nhưng về ít lâu thì nội các nhào, thành ra giấy má quan hệ kia có lẽ còn ở trong kẹp.

Nay theo báo «Avenir du Tonkin» thì quan Tổng trưởng thuộc địa hiện chức là M. Pierre Laval có ý định qua thăm Đông dương. Nếu tin nầy mà đúng thì ta hãy chờ xem cuộc hành trình của ông Laval có khác gì cuộc hành trình của ông Reynaud chút nào không?

CHUYỆN GIÁO DỤC NƯỚC NGOÀI

Những phương pháp giáo dục mới ở Âu Mỹ

I

Chương trình Bờ-la-tông

Chương trình Bờ-la-tông (Platoon) được chính thức thi hành ở Détroit (Mỹ), bắt đầu từ năm 1920. Mục đích chương trình ấy là lợi dụng hết những chỗ trống trong một nhà trường.

Trong trường Bờ-la-tông, từ lịch sử, địa dư, văn chương, hội họa, âm nhạc cho đến thể công v. v..., đều có phòng dạy riêng, mà phòng nào phòng nấy rộng rãi và sắp đặt một cách rất thích hợp với môn học. Giáo viên, bất kỳ về những môn học chính hay về những môn học phụ, cũng toàn là những tay chuyên môn.

Học sinh thì chia ra hai tốp. Mỗi buổi mai hoặc chiều tôi đổi phòng một lần, nên trong trường không có khi nào có phòng bỏ trống hết.

Không có giờ nghỉ chơi; vì thay đổi môn học luôn luôn như thế cũng đủ giải trí học sinh rồi.

Mỗi ngày, lớp nào cũng phải vào phòng nói chuyện trong nửa giờ để bàn luận về những vấn đề hay những việc xảy ra mà có quan hệ chung. Làm như thế là cốt cho học sinh hiểu rõ cái trách nhiệm của họ đối với xã hội.

Ở Âu châu, người ta cho trường Bờ-la-tông không được tráng lệ nên không thích; lại có nhiều bản thống kê rất đáng hoài nghi làm cho trường ấy mất giá trị nhiều. Nhưng thiệt ra, cứ xem nơi những học sinh ở trường «hợp lý hóa» ấy ra, thì biết hiệu quả của nó tốt đẹp lắm.

II

Chương trình Vi-nét-ca (Vinnetka)

Chương trình Vi-nét-ca thi hành ở Illénois (Mỹ).

Ở trường Vi-nét-ca cũng chia ra làm hai ban khác nhau, khác nhau không phải tại những môn học mà là tại bài vở mất rồi.

Ban thứ nhứt học qua những môn học căn kíp: pháp tính, tập đọc, tập viết, những việc quan hệ nhứt trong lịch sử, địa dư công cách trí, biện luận về những vấn đề đơn giản nhứt về công dân, xã hội và kinh tế. Bài vở định sẵn. Làm bài rồi xong thì lấm đến bài khác, cốt làm được chớ không hạn định thì giờ. Cuối sáu tuần thì có thi hạch một lần để thử sức học sinh cùng các giáo viên kết quả cuộc thi ấy thế nào, ghi vào giấy ký sáng, rồi gởi cho cha mẹ học sinh.

Ban thứ nhì dạy văn chương, âm nhạc, mỹ nghệ, thể công, thể dục, v. v... Về ban nầy không còn thi hạch như ban kia nữa, vì các môn học không nhứt trí mà thì theo xu hướng càng sở thích của mỗi người. Đều quan hệ là làm thế nào cho học sinh có cái quan niệm về xã hội và cái nào sáng kiến.

III

Chương trình Bờ-rô-rét (Project)

Chương trình Bờ-rô-rét chú trọng về cách sắp đặt bề ngoài ít, mà chú trọng về tinh thần sư phạm nhiều.

«Đầu bài» hoặc là một vấn đề gì, một cái nhà, một cái gia đình, một cái làng, một cái thành phố nào.. hoặc là rất một việc trong lịch sử, địa dư ra chẳng hạn. Theo cái đầu bài ấy, học sinh xem xét, biện luận, đọc sách tính, vẽ, làm những bài luận, đi viếng những cơ viện..; mục đích chỉ là hiểu cho thấu đáo một cái đề đã ra.

Cách học như thế không thể có một cái chương trình nhứt định được. Mà giáo viên cũng chỉ có cái trách nhiệm xem sóc cho học sinh đừng lãng trí, đừng biếng nhác, và giữ trật tự trong lớp mà thôi.

(Còn nữa)
C. dịch thuật

Ông Gandhi sẽ tuyệt thực nữa chăng?

Bombay, 31 Mars. — Những người kề cận ông Gandhi vẫn giữ kín cuộc vận động phản đối việc bất tuân lệnh. Theo họ, nếu ông Gandhi tuyệt thực một lần nữa, thì «ông không sống nổi.

Bombay, 31 Mars. — Những lãnh tụ trong Quốc dân hội nghị định rằng nếu được thắng lợi trong cuộc bầu cử sắp đến, thì sẽ mở đầu một cuộc vận động phản đối những đều cải cách hiến pháp.

PHỤ-NỮ ĐỐI VỚI CUỘC THẾ GIỚI ĐẠI-CHIẾN SAU NẦY

(Tiếp theo)

Phụ nữ đoàn thể

Hiện nay nào có ai muốn tấn kịch chiến tranh thảm khốc kia xuất hiện đâu, song cũng không dám đảm bảo rằng nó không xuất hiện. Thế là đối với vấn đề quốc phòng, phụ nữ tất nhiên phải nhận là việc quan hệ mật thiết mà cần phải khảo sát. Phụ nữ nước Anh hiện nay có 2 đoàn đặc biệt đáng chú ý:

1) Hồng chi phụ nữ hiệp trợ-hội, thuần chuyên về mặc y học.

2) Phụ nữ quân, đương các nhiệm vụ phần rộng trong xã hội.

Hội Hồng chi hiệp trợ, do bộ Lục quân giúp, thành lập năm 1909, đầu tiên chỉ định làm cơ quan chữa bệnh ở các địa phương trong nước trong lúc chiến tranh; sau lại phải đi ra ngoài hiệp trợ với hải, lục và không quân về việc băng chữa quân lính bị thương và bệnh. Năm 1914 cuộc chiến tranh khởi đầu bùng ra, do hội Hồng thập tự và hội hợp trợ Thánh-ước-hàn trung mộ, chia phái ra các nơi có đến 2000 đội, hội viên có đến 70.000 người, kể đó tăng thêm một nửa nữa.

Từ năm 1923 lại đây, phạm vi lại càng mở rộng và hoạt động dầu lên. Hiện nay các chức viên đã huấn luyện thành có: khán hộ, bào chế, coi máy vô tuyến điện, khám nghiệm kính mắt, v. v... Còn đương huấn luyện có: phổ thông nghề nấu bếp, thơ ký, v. v..

Lại chia làm 2 ban: 1 là động viên, 2 là bất động viên. Động viên là lớp trên 21 tuổi và dưới 40 tuổi, trong lúc chiến tranh, phải đi hoặc trong hoặc ngoài nước gánh việc khán hộ và cho thuốc. Đoàn nầy về khoa buộc phải học là thực tế và lý luận về môn khán hộ. Còn khoa học tự ý là phép phòng ngự hóa học chiến tranh, vệ sanh, nấu ăn, nuôi trẻ con, v. v...

Hiện nay nhân có đã kể trên kia nên chăm nhứt là phương pháp phòng độc. Nay lại tổ chức phái cứu bộ ở không trung. Hiện đã có 3 ban cứu hộ không trung.

Còn Phụ nữ quân mà chính bản nhân (bà Bức-lợi tự nói mình) làm hội trưởng, sáng lập năm 1915, mục đích là khi nhà nước có cuộc chiến tranh, cũng như bọn đàn ông vác gươm cầm súng ra nơi chiến trường mà chống cự với quân địch. Hội viên đều mặc áo vàng thâm, huấn luyện một cách nghiêm chỉnh như phái quân nhân. Hiện có tên trong sổ đã đến 40.000 người. Đầu tiên đi làm việc cày, nhà nông rất hoan nghênh. Song tức bây giờ nhận được rất nhiều thơ nặc danh gởi lại chế nhạo nói: kế hoạch ấy chỉ là trò hề, đàn bà hận nam trang mà đi rảo nơi đường phố, trông rất kỳ quái,! v. v...

Bổn phận của quân quốc phụ nữ

Phụ nữ quân không phải quyết ý biến thành «đội liệt nữ» hay là «phụ nữ nghĩa dũng quân», đều cốt yếu là đối với nước nhà làm trọn nhiệm vụ của nữ quốc dân. Những công việc khác với đàn ông cũng không cần phải bắt chước mà làm thay cho đàn ông. Vì nhiệm vụ đối với nước nhà có nhiều phương diện kia.

Ta sở dĩ đặt tên «Phụ nữ quân» là nhân chữ «légion» mà nghĩ ra. Ta tưởng quân đội La-mã ngày xưa, không chỉ huấn luyện năng lực về một mặt tùng quân mà gồm cả cái nền sinh hoạt quốc dân về ngày thường. Nên theo ý ta đoàn phụ nữ đã bưởng cái năng lực huấn luyện kia, lúc nào cũng có giúp ích cho xã hội.

Từ lúc đầu tiên, ta đã phản đối cái thuyết: công việc đàn bà đều là làm việc nghĩa vụ mà không có quyền lợi, nên đối với hội viên, trừ việc tổ chức và tuyên truyền ra, ta không khi nào buộc làm công việc thay đàn ông bao giờ. Muốn duy trì năng lực đoàn phụ nữ cho được lên cao độ, phải có phần thù lao tương đương mới được. Năm 1916, ủy viên bộ quân nhu đã nhận sự thù lao kia là lẽ tất nhiên, kể từ ngày chiến sự kết liễu mới đình chỉ, phụ nữ nước Anh về khoảng chiến tranh trong 100 phần nữ lao động, có 80 phần có cấp lương.

Phụ nữ quân quan hệ với các đoàn thể khác

Trong lúc chiến tranh, phụ nữ quân đã cống hiến cho nước nhà được nhiều việc. Các phân đội có phụ nữ hải quân, phụ nữ lục quân và không quân, v. v.., nhiệm vụ cốt yếu là chuyên chở vật hạng, nấu bếp và sai chạy nơi nầy nơi khác. Ngoài việc quân ra, nghề nông thì gần toàn do tay phụ nữ chủ trương.

Về việc chuyên chở như chở quân bị thương, chở đồ quân dụng cùng các phần tuyên truyền, đều tự tay phụ nữ làm cả. Sau chiến sự kết liễu, chủ kế giám đốc là ông Sa-mốc-Hân có khen ngợi rằng:

«Nếu không có bạn chị em giúp sức vào việc nầy thì công việc chuyên chở không sao được mau chóng mà hoàn toàn như thế! Hiện nay bọn chị em đã thành cơ quân cần thiết, mà trong quân sự không thể thiếu được».

Hiện bộ xe điều của phụ nữ quân nay còn đông vào bộ vận du kia.

Kế hoạch sáng lập đoàn phụ nữ mới

Đến khi cần, đoàn thể phụ nữ có thể mở rộng hơn ra. Mới rồi trên các báo có đăng cái tin: cần phải tổ chức đoàn thể mới gọi là «Phụ

(Xem qua trang 3 cột 3)

S. B. T. dịch thuật

Một cuộc âm mưu ở Xiêm

Băng-cốc, 5 Avril. — Linh mật thám đã biết trước được một cuộc âm mưu, mục đích là chiếm tòa Paruskawan, sân máy bay Donmuang, cùng các sở bưu chính và vô tuyến điện. Cuộc âm mưu ấy, định thi hành vào khoảng 5 giờ sáng ngày 1er Avril; nhưng trong đêm 31 mars, có đến 100 vỏ quan cùng người thường bị bắt. Người chủ động trong cuộc âm mưu có lẽ là ông Naiprayoon-chamenmontri, nguyên tổng trưởng trong chính phủ Phyamano. Người ta nói rằng ông ấy sẽ bị đày, và bị tịch biên gia sản.

Cứu tế nạn dân

Theo biên bản ngày 3-4-34 của Hội Trung-Ương Cứu-tế ở Huế thì số tiền thâu được là 56.267$82

Số gởi giúp nạn dân Bình-định: 10 612$50
« Sông-cầu: 8 661 39
« Hà-tĩnh: 7 000.00
« Quảng-ngãi: 25 00
Tiêu phí vật: 89 04
Cộng: 27.197 93
Hiện còn gởi tại nhà Trung-Pháp Ngân-hàng: 29.069$89

THẾ GIỚI THỜI-BÌNH

Các nước Tiểu hiệp ước thừa nhận Tô Nga, và cái lối «bất thừa nhận» trên sân khấu quốc tế

Có tin ở kinh đô Tiệp khắc truyền ra rằng ba nước liên hiệp ước: La-mã-nê-á, Tiệp-khắc và Nam-tư-lạp-phu, sẽ chính thức thừa nhận Tô-Nga.

Theo tin bên quan phương thì không nhận chuyện trên, nói rằng kỳ hội nghị thế giới kinh tế tháng 7 năm ngoái, các nước Tiểu hiệp ước đã cùng Tô-Liên đính công ước về định nghĩa nước xâm lược, thế là thừa nhận Tô-Liên đã thành sự thực rồi, không cần phải chính thức thừa nhận nữa. Như thừa nhận lần nữa là không hợp với công lệ ngoại giao. Hiện các nước Tiểu hiệp ước giao thiệp với Tô-Liên, chỉ truyền lệnh cho công sứ trú Nga trình quốc thơ để hoàn thành thủ tục thừa nhận là đúng lệ rồi, không phiền phải chính thức thừa nhận gì nữa cả.

Nhân chuyện trên này mà thấy rõ cái lối ngoại giao «cử cái húp nước» ở sân khấu thế giới ngày nay:

Tô-Liên trước kia ai cũng tránh xa, không những không ai muốn làm quen, mà sau cuộc Nga Mỹ phục giao rồi, thì lần lượt nhiều nước kế tiếp phục giao với Nga. Đã phục giao thì phục giao ngay, lại còn nói r ê cái tiếng «thừa nhận», hoặc viện cớ nầy cớ khác mà phô rằng thừa nhận đã lâu kia.

Không chỉ đối Nga, đối với nước Mãn-châu cũng thế: Vài năm nay cái tiếng «bất thừa nhận Mãn-châu quốc» nghe rầm cả dư luận thế giới. Nhưng gần đây các nước thấy người Nhật cứ làm thẳng tay, không kiêng nể gì ai, biết rằng mình không thừa nhận cũng chẳng ăn thua gì, nên cũng nhắm mắt mà thừa nhận đi. Trước hết nước Anh là nước đứng đầu Hội Quốc liên, có tờ thanh ngôn «bất thừa nhận» của Lý-Đốn, ai lại không biết; thế mà gần đây như vẫn đề bưu chánh, ngầm ngầm đã thừa nhận Mãn-châu-quốc. Bề trong thì thừa nhận mà bề ngoài còn tránh tiếng, đại loại như trong tờ giấy giao thiệp không chịu nói «Mãn châu quốc» mà nói: «Vấn đề Mãn-châu và Nhiệt-hà», lại thanh minh rằng giải quyết về vấn đề bưu điện giao thông mà không phải thừa nhận v. v... Nước Mỹ mới đây cũng có ý thừa nhận Mãn-châu mà nói riêng về mặt kinh tế. Cho đến nước Đức giao thiệp với nước Mãn: mà cũng biện bạch là không thừa nhận. Nước Pháp có tin dầu tư sang Mãn châu mà cũng cải chính rằng không thừa nhận.

Cái tiếng «không thừa nhận Mãn châu» chỉ để đối với người Tàu mà thôi, vì họ biết người Tàu hay có cái thói «giữ thể diện» bề ngoài, nên họ trương cái mặt nạ ra để phỉnh chơi.

Nhớ trong cổ văn có bài nói chuyện mụ đàn bà nọ tự xưng là giữ chả nghĩa cao thượng «không lấy chồng», nhưng có đến mấy đứa con. Cái lối «bất thừa nhận» trên cuộc quốc tế ngày nay, sao mà nó giống với chị đàn bà không lấy chồng kia quá!

K. Q.

Cuộc đón rước các đại biểu đi dự Hội đồng tiền tệ về

Ba ông Nguyễn phan Long, Trần như Lân và Trần văn Sang đi dự Hội đồng tiền tệ bên Pháp mấy lúc nay, thì chiều hôm 2 Avril đã về đến bến Saigon. Tại bến có các nhân vật Tây, Nam đón rước đông; có mấy người mang tấm biển viết mấy câu phản đối việc định giá đồng bạc.

Sau cuộc đón rước, mọi người đều kéo tới tòa Đốc lý nghe các đại biểu thuật lại công cuộc đã làm tại Paris.

VIỆC TRONG NƯỚC

Bắt người

NGHỆ-AN. — Mới được tin ở huyện Thanh chương, tổng Mộ-lâm, có trên mười người bị bắt đưa về cố Một thám ở Vinh xét hỏi. Nay mai có tin đích xác sẽ đăng tiếp. T. D.

Pháp luật có dung thứ được không?

Hôm 28 3, hồi 7 giờ tối, ở làng Phú-điền, tổng Văn viên, phủ Hưng nguyên, bỗng nghe đánh trống liên thanh tại nhà cai tổng Hồ Kỷ và phó lý Ngô Khoát. Đến, thì trước cửa Ngô Khoát và cai tổng Hồ Kỷ còn tiếng van cướp, mà trong nhà thì một tên lính lục cầm gậy đánh 4 tên dân ngồi địa. Lúc đó cha con cai tổng và lính muốn thảo, nhưng 4 tên dân kia vì bị thương nặng, phải gắng dậy giữ lại, kêu cự chúng lính mất. Mãi đến 7 giờ sáng, thì thấy xe quan phủ đến; người dân kể đầu đuôi, ngài phán rằng: «Cai, phó bảo là kẻ cướp phá nhà, đánh đổ 2 bức tường và giết chết 2 mạng, sao bây giờ không thấy gì cả?», rồi nói sẽ cách chức trị tội, còn tên lính kia làm bậy cũng truyền giải tên phủ. Khi đó hiện có 2 thầy thư ký nhà Bằng và bang tá phủ về đòi sự ở tại nhà phó lý đều biết. Về tới phủ, thấy bọn cai, phó nói gì với 2 tên lính lục khác, rồi cai và phó thì về mà 4 tên dân bị đánh oan lại bị trói giam lại và bị đánh thêm.

Trong 4 tên dân, chỉ mình tên Lựu có 1$ đưa cho mấy người lính khất xin về liệu tiền; nhưng liệu không được, trở về sợ bị đánh nữa, bèn làm đơn vào kêu quan Sứ. Quan Sứ bắt cởi áo khám, thấy quả có thương tích, bèn cho giấy sai lon-ton đem ngay vào tỉnh, còn 3 tên kia bị giam đến 2 ngày mà thương tích vẫn còn, và đã xin quan đốc tờ khám chứng.

Hỏi ra nguyên do là bọn dân kia, mới đây kiện bọn Hồ Kỷ và Ngô Khoát tranh chiếm đất ruộng công, quan trên đã xử bắt phải trả cho dân, nhưng bọn ấy lại cho người ra cày, bị 4 tên dân ấy bắt giữ lại, cho nên bọn họ lập mưu đánh thảo để khỏi tội vi lệnh.

Việc chỉ có thế, mà bọn Hồ kỷ và Ngô Khoát cả gan vu cho cái tội tày đình: «Cướp nhà giết người».

«Vu cáo phản lọa», tất quan Sứ sẽ không tha tội bọn ác nghiệt kia.

C. m.

Bị bắt thêm

Độ trước T. D. đã đăng tin bốn người ở tổng Xuân Lâm, là: ký Quế, cai Thông, cựu Yến và hương Thanh vì có hiềm thù riêng với viên bang tá tổng Xuân lâm là Đinh bạt Hưng, nên bị bắt. Sau bốn người ấy, lại có 5 người nữa bị bắt là: Phạm-Tinh (Ngụ)ệt bồng, Lê Nợi, Lê Năm (Xuân Trường) và hai cha con một người già ở xã Xuân-la thuộc huyện Nam đàn. Hiện nay tất cả mấy người còn bị giam tại Vinh.

Vụ bắt nầy chỉ là vì hiềm riêng, nhưng đã lỡ bắt, nên cốt buộc bọn kia thú nhận những điều....

Nhà chuyên trách nên để tâm xét cho ra vụ bắt bớ oan khuất ấy. D. N.

Dân bị thiệt

QUẢNG-BÌNH — Nguyên làng Quảng-cư, huyện Lệ thủy, có một sở ruộng 4 mẫu, 5 sào, ở xứ Hà lết, gần làng Luật Sơn. Trong địa bộ làng đời Gia long có chép, và xưa nay làng vẫn nộp thuế. Năm Khải định thứ 6, có người Tây ở Đồng hới đến khẩn hoang gần đó, xin quan tỉnh sức làng nhượng giao cho ông ta. Quan tỉnh ép làng phải nhượng. Người tây có cho làng 25$. Rồi từ đó đến nay, trên 11 năm, năm nào làng cũng trước chấp bằng thọ thuế; còn khu ruộng ấy thì người tây bỏ hoang không khẩn.

Điền thổ là huyết mạch, vì lại làng chịu thuế mãi cũng thiệt thòi, nên ngày tháng 11 năm ngoái, nhân quan Sứ cùng quan Tuần hành hạt, đến Lệ thủy, làng ấy làm đơn xin nhận lại ruộng ấy; đến ngày tháng giêng năm nay, lại tới tòa xin một lượt nữa. Lượt nào quan Sứ và quan Tỉnh cũng nhận lời và bảo về cứ việc cày làm. Theo lời quan trên dạy, dân Quảng Cư đã đến phát dọn hơn một tháng nay, công phu khó nhọc cũng nhiều.

Thế mà vừa rồi, có trát huyện sức bảo phải đình công, vì có người ở Đồng hới, tên B. C., có đơn trình là ruộng ấy người tây đã bán lại cho anh ta hồi 6 Mars 1934 rồi, lại xin trước bộ thọ thuế.

Việc nầy rõ thiệt thòi cho dân nhiều: vì mất công phát dọn lâu nay, quan trên tưởng nên nhờ lời mà buộc người mua kia phải trả tiền công cho dân.

Tr. D.

Lại có trường hát nữa

QUẢNG-NGÃI. — Mới rồi Tiếng-dân có đăng bài: «Một làng 3 trường hát». Lớp thông ấy chưa thấy hạ màn, mà nay thấy ở làng Toàn Mỹ (cũng thuộc phủ Sơn Tịnh), cách làng An hòa kia thành ô cây số, lập thêm trường ca nữa. Làng nầy năm trên xin lập trường bọc không cho, nay xin lập trường hát. Đi xem hát có lẽ nhiều trò vui mà nhịn đói được chăng. Bất bình

Người tình nghi với sự quản thúc

Sau cuộc rối loạn, có nhiều người bị tình nghi và can án. Lúc thế vẫn không thấy có làng nhận quản. Vì vậy nên có nhiều người muốn đi làm ăn, tới tòa Liêm phỏng xin phép thì mới hay mình còn quản thúc. Vừa rồi có nhiều làng khai những người tình nghi theo về từ tháng 7 năm 1931 đến 1934. Vậy mong nhà chuyên trách nên khoan sự quản thúc cho dân để lối làm ăn, và cho biết người nào bị quản thúc trong hạ hạn là lâu-năm.

Dân quê

VIỆC THẾ-GIỚI

● Các tay quân phiệt Trung hoa vẫn còn đánh nhau...

Thượng hải, 3 Avril. — Theo «Quốc báo» thì Trần tế Đường ở Quảng đông và tỉnh trưởng tỉnh Quảng tây không chịu giải tán ủy ban chính trị và ban trị sự hành pháp của Quốc dân đảng ở miền Tây nam.

Điều khó xử hơn nữa là Quảng đông cứ đòi tiền trợ cấp mãi, và Hồ bán Dân, hiện ở Hương cảng, cứ giữ thái độ bất phục luôn.

● còn nhân dân thì đói lăn lóc...

Thượng hải, 3 Avril. — Nhiều viên cố đạo ở Canton (Hồ bắc) đến, nói tình trạng đói khát của nhân dân miền ấy nghe rất thảm. Mỗi ngày có hàng trăm nông dân chết đói. Lại có xảy ra một đôi vụ «người ăn thịt người» mới là đỗ sự cho.

● mà khoáng sản thì cứ để cho người ngoài chiếm lấm

Thiên tân. — Đối với các mỏ vàng ở miền Đông bắc Trung hoa, người Nhật có ý muốn tử tiền, nhưng còn chờ nhịp. Nay họ đã đứng ra tổ chức một hội gọi là «Toàn Mãn kim sản hội», vốn định 12.000.000, cả người Nhật người Mãn cùng chung số phần, định trung tuần tháng 5 nầy thì chính thức thành lập.

● Lại hỏa tai ở Hakodate (Nhật)

Hakodate, 5 Avril — Thành phố Hakodate lại bị một trận hỏa tai nữa, người ta đồ là vì đầu xăng bắt lửa. 70 nhà bị thiêu, 2 người chết và 15 người bị thương.

● Bãi công ở Nice (Pháp)

Ba lê, 3 Avril — 1.300 thợ máy xe điện ở Nice đình công ngày lễ Pâques để phản đối việc thải mấy người bạn đồng nghiệp của họ.

● Số thất nghiệp ở Anh

Luân đôn, 3 Avril. — Theo bản thống kê của Bộ Lao động thì ngày 19 mars số thất nghiệp là 2.201.577 người, so với tháng trước có giảm bớt 116.334, và so với tháng ấy năm ngoái thì giảm bớt 574.507.

● Tình hình Tây ban nha

Madrid, 3 Avril. — Thợ các sở máy hơi và nước bãi công làm loạn trong ngày lễ Pâques.

Zarragosse, 4 Avril. — Người làm việc trong đủ các nhành công nghiệp, thương mãi cùng công sở bãi công. Các xe điện đều do lính cầm máy.

AI CHIẾN THẮNG

THUỐC HO hiệu C. T. chuyên trị các chứng ho: ho thương khái huyết, ho lao mới bị; các chứng ho kinh niên. Hộp một 1$50, hộp đôi 1$00, 6 hộp 4$00.

THUỐC SÁN C. T. chuyên trị bịnh Bạch-thốn-trùng, tính thuốc ôn hòa mà có sức tẩy mạnh đến trong ruột non. Một hộp 1$00.

THUỐC DIỀU KINH chuyên trị kinh-nguyệt bất điều, tháng có tháng không; khi trệ khi trụt. Mỗi hộp 1$50, hộp đôi 2$50, 6 hộp 6$00.

THUỐC SẢN-HẬU mỗi lọ 1$00.

THUỐC TRỊ CHỨNG ĐÀM mỗi lọ 1$00.

Thơ và mandat đề cho:

M. Nguyễn-trung-Thăm

à Quảng-xá ĐONGHOI

BA CHỨNG ĐAU BỤNG CHỮA KHÁC NHAU

Trong xã-hội ta có nhiều người mắc chứng đau bụng lắm, mà ít khi được chữa khỏi. Ấy là tại thời y không biết phân biệt bộ phận nào trong bụng đã thụ bệnh, cứ thấy đau bụng thì chữa bằng thuốc đau bụng thôi, cho nên khó mong lành bịnh. Dưới nầy đã phân biệt rõ ràng:

1er) Đau tức giữa ngực, lại chói qua sau vai, rồi đau lần xuống ngang thắt lưng; ợ hơi lên cổ; có khi ợ cả ra nước chua; có khi đau quá nôn cả đồ ăn ra nữa: đau như thế gọi là *đau dạ dầy* (đau bao tử).

2e) Đau bụng trên hay bụng dưới, cơn đau rỉ dỉ dội; hễ ợ hay đánh trung tiện thì đỡ đau; cách mấy ngày hoặc một tháng đau một lần: đau như thế gọi là *đau bụng kinh niên*.

3e) Đau chơi chới trong bụng, ngày đau ngày không, ngày muốn ăn, ngày không muốn ăn, ỉa lỏng thất thường; sắc mặt vàng vọt hay bằng bạc, da bụng dầy bị bịch: đau như thế gọi là *đau bụng phong tích*.

Ba chứng ấy ở Bản hiệu đều có thuốc chuyên trị, kiến hiệu như thần, giá bán đồng nhau, mỗi lọ 0$22, 12 lọ 2$40, 6 lọ 1$20. Mua buôn được trừ tiền hoa hồng.

Xin hãy viết thơ kể chứng bịnh thật rõ gởi cho bản hiệu, sẽ gửi thuốc bằng cách lĩnh hóa giao ngân.

Thư từ và mandat đề:

NGUYỄN-NGỌC-AN, chủ hiệu: ĐIỀU-NGUYÊN ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG; 121 hàng Bông (cửa quyền) HANOI

KHO CHUYỆN...

Giống mỏ dầu hỏa phát hiện. — Ở Ma-lọc-kha (Maroc), hai năm trước, có nhà công trình sư Pháp đào mỏ đào hầm ở núi Tư-nhĩ phát, gần miền Thang nát nhi.

Mới cuối tháng trước đây, dân ở dưới mỏ nói lên mỗi giờ có đến 8, 7 chục vạn lít Không ngờ, luồng dầu nói kia chạm nhằm giếng điện, ngọn lửa bựt ra, hễ dầu nói đến đâu thì lửa cháy đến đó, trông như con công lửa, bốc đài ở trên núi mà chảy xuống, lan rộng ra nhiều; bao nhiêu làng xóm ở chưn núi sự bọc lấy đều, có nhà đã khuân đồ đi mới khỏi.

Nhà công trình sư đang quả hoan bên phần núi trên, mong lấp cái giếng lửa kia mà vẫn vô hiệu.

Ông đã carte-postale đã từ trần. — Một vật gì, dầu nhỏ mọn đi mấy vẫn có ông tả hay ra cả. Cái tấm carte-postale mà ta hay dùng chơi, chính do tay ông Alfons Mucha người Đức, chế ra.

Mới rồi ông đã từ trần tại Munich, thọ 80 tuổi.

Làm reo kỳ hết sức. — Cu ly đời nay, hễ cựa một chút là họ làm reo ngay. Làm reo để cho hả dạ trong khi bị chà hất hải.

Mới rồi ở Marseille (Pháp) có xảy ra một cuộc làm reo của bọn vác đồ ở bến tàu một cách kỳ cục, ai cũng không nín cười được. Thường thường tàu tới thì họ vác đồ lên bốc để kiếm xu, nhưng một hôm tàu *Djanne* ở Maroc và tàu *Chantilly* ở Đông-dương tới thì thấy bọn họ làm reo hết. Làm reo như vậy là vì họ chê sở Thương cảng làm việc chậm hơn rùa, làm cho họ mất lợi.

BƯỚC THƯỞNG 300$00

Nhà thuốc Nam-thiên-Đường, 46 phố Phúc-Kiến Hanoi, nghiên cứu các vị thuốc nam chế ra món thuốc Ho «Thanh-phế-chỉ khái số 33» nhân quả Địa-cầu, mỗi ve giá bán 0$30, người lớn trẻ con, hoặc ho gió, ho khan, ho đờm, ho gà, ho hen, suyễn vân vân, mới ho hay ho đã lâu, chỉ uống một ve là khỏi liền, thực là thần thuốc ho rất thánh, không thứ thuốc ho nào sánh kịp, khắp các tỉnh trong xứ Đông Dương đều có đại lý bán thuốc ho ấy, trong hai xứ Trung, Nam-kỳ mỗi hàng bán được trên bốn vạn ve thuốc ho ấy, vì thấy thuốc ho của bản cục rất hay, được nhiều người mua dùng, ai có bệnh ho cũng tìm kiếm cho được thuốc ho của bản cục, cho nên nay có mấy nhà thuốc lập tâm gả mạo thuốc ho của bản cục để kiếm lời, bản cục đã cho mật thám việc ấy, vậy xin tuyên bố để các quí đồng bào biết: ai biết người nào làm việc giả mạo ấy mà báo cho bản cục hoặc cho các đại lý của bản cục biết, nếu bắt được đủ tang chứng, thì sẽ xin trọng thưởng số bạc 300$00.

Thuốc ho ấy có bán tại tiệm Phúc-hưng-long Thanh-hóa, tiệm Vinh-hưng-Tường Vinh, tiệm Vinh-Thường ở Hưng-Thịnh Huế, tiệm Lê-xuân-Hòa đường Bổ-hàn-Vị Tourane, tiệm Hoàng-Tế Quinhon, tiệm Mỹ-hưng Khánhtrang, tiệm Trần-Cảnh, cửa-tây Quangngãi, tiệm Lê-Nam-Hưng Phanthiết, tiệm Thanh-Thanh, 38 Pellerin Saigon, tiệm Nguyễn-hữu-Năng Bastien, v. v. và các nhà đại-lý bán thuốc Nam-thiên-Đường ở khắp các tỉnh.

Nhà thuốc Nam-Thiên-Đường, HANOI

Kính cáo

AI NẦY NÊN BIẾT: có hiệu

NAM-TRÂN

Mới phát hành thứ

DẦU

TRÂN-DIỆP

trị bá chứng

công hiệu như thần

Giá rất rẻ, buôn lợi nhiều

Lúc nầy lại lúc còn đương bán quảng-cáo

Giá sỉ tính thật hạ.

CẦN MỘT NGƯỜI ĐẠI-LÝ Ở MỖI HẠT

Hỏi giấy mà thương-lượng tại

Hiệu NAM-TRÂN

11, Rue Van Vollenhoven HUẾ

Sở bán đầu tại Linh-Hải (QUẢNG-TRỊ)

Rượu Nam

潤南全同廠

Hiệu HOA-MAI 35 phân

chai 0$75 và 0$40

Hiệu BẤT-TIÊN 40 phân

chai 0$75 và 0$38

Mừng nay mới có rượu ta,

Nếu toàn gạo nếp không pha chất cồn

Uống vào mới biết tỉ ngon,

NAM-ĐỒNG-ÍCH THÀNH-HÒA

Tổng-Đại-lý Nam Đồng Ích:

Thừa-thiên — Quảng-trị

M. Đào-Đào (An-Khơn)

N° 151, rue Paul-Bert HUẾ

Thuốc 1934

DIỀU-HÒA KHÍ-HUYẾT

Trị đủ bịnh đàn bà kuyệt hư; do cảm mạo, bế; kinh-nguyệt không đều; bàm trệ tinh dịch; huy tinh các chứng ngang hầm; nhau cần-hậu v. v. Lọ nhỏ 1$00, lọ lớn 2$00, 6 lọ 6$00.

THUỐC TRỊ CÁC BỆNH THỦNG

Thủng thang; khí thủng; khí ngưng; cổ trướng. Mỗi lọ 1$00.

NGỌC NÚI trị các chứng:

Đàm tích; kuyệt tích; khí tích.

Mỗi lọ 1$00.

TRÚNG PHONG CẤM KHẨU

Mỗi lọ 1$00. Thơ và mandat đề cho:

M. NGUYỄN TRUNG-THĂM

à Quảng-xá per Donghoi

HUẾ, SỐ NHÀ 141 PAUL-BERT

Muốn mở rộng thêm hàng lụa hóa cần dùng, lại có bán nhiều Lương Bắc đen rất tốt, Lụa Hà-Đông trắng rộng, Lãnh buổi hàng kỹ cầu, Nhiễu Nguồn hửa, Sa vân minh, Cachemir và các thứ giấy mới chế tạo, lại có bán nhiều các thứ hàng khác, bán sỉ bán lẻ giá cả rẻ hơn xin qui khách quá bước đến xem mới rõ lời quảng cáo nầy đúng với sự thiệt.

hiệu THUẬN-LONG bán hàng tại

số nhà 141 Paul-Bert HUẾ

Cô - tinh Bổ - thận

Vì sao các bậc thanh niên hay bị chứng DI-TINH, MỘNG-TINH?

1) Người yếu mà làm việc lao động quá nên khoẻ của mình.

2) Làm việc bằng óc, ít nghỉ thái quá.

3) Đêm dọc quá độ, rượu chè thác đầm.

4) Thiếu trẻ mà bàm nem các cách chơn nét vì dâ-tình, vàng hoa ca-ngâng không sự tỉ đâm.

Bốn điều kể trên khi sự phải thường thấy đau lưng, mỏi gối, thân mình bồn rã, tí ngủ hay quyên, ít tuổi, hơn mất, đêm ngủ mơ màng hay giựt mình (nói lên cơn thiếu ngủ thì tự nhiên giựt mình hoảng nhau cấp ngủ). Tà hay thấy chiêm bao nhiều điều kỳ quái. Bệ ở bịnh trong thời kỳ thạp nhiệt, chỉ dùng độ 3 ve CÔ-TINH BỔ-THẬN là khỏi hẳn, mà có thể phòng bị được bệ chứng hiểm nghèo như MỘNG-TINH, DI-TINH và HOẠT-TINH nữa. Ba chứng nầy phát ra như thế nào?

MỘNG-TINH. Đêm ngủ thấy chiêm bao đi lại với đàn bà mà tinh mất.

DI-TINH. Đêm ngủ mê man, tự nhiên không mộng mà tinh mất.

HOẠT-TINH. Khi đi lại với đàn bà, tinh khí bị mất nhẹ. Người không có lâu năm, hoặc hiếp ít tinh mất mỗi lần với bà gặp. Nhưng có hiện bịnh nầy trong thời kỳ nầy, hễ dùng hết nửa ve CÔ-TINH BỔ-THẬN là khỏi. Trừ ra bịnh HOẠT-TINH thì khi khỏi rồi phải dùng hết tiếp, độ mất ba tháng nữa mới không ngại tái phát; Thà thuốc nầy đã được phòng Phân-chất thí-nghiệm và có giấy khám của quan Đốc thầy thuốc ANTOINAI chứng nhận tại Hanoi ngày 13 Avril 1933. Thuốc nầy đã cho được có số bịnh nhân, bản-hiệu đã có thể đăng những bức thơ mình kỳ trên bao nầy, chắc quý ngài đã rõ. Mỗi ve 1$00 — Nếu ít 1$00

Thơ và mandat đề cho:

M. SINH-HUY

44, Rue Maréchal Foch à VINH

TRÁI TIM NAM-VIỆT

Ai ơi cùng giống Lạc Hồng, Yêu nhau nhớ hiệu SÁ PHÒNG VIỆT-NAM.
Hàng nội hóa ta làm rất tốt, Giặt không hao, nhiều bọt, không hôi.
Lại thêm giá cả rất hời, Đúng cân, đúng lạng, không sai chất nặng.
Bảy mươi hai phần dầu nguyên chất, Chẳng thị trường tốt nhất đâu hơn.
Đã trình y viện ban khen, Giấy tờ chứng nhận mấy phen làm bằng.
Không chất độc, không nóng, không xót, Dẫu cùng nhiều không sợt da tay.
Vị đem tắm gội càng hay, Vừa thơm, vừa mát, không cay, không nồng.
Đủ mọi vẻ sát trùng, tẩy uế, Đủ mọi điều sạch sẽ, vệ sinh.
Công phu sáng chế rất tinh, Áo quần không mục, không tanh, lại bền.
Đồng bào hỡi đừng quên xin nhớ, Dẫu sà phòng «Mỹ-Nữ» của ta.
Khắp trong đất nước Nam nhà, Bảo nhau ta cứ hàng ta ta dùng.
Xưởng chế tạo nhân công Nam Việt, Đường cạnh tranh kịch liệt với người.
Trường thương chiến nếu ta lui, Mấy trăm thuyền thợ ai nuôi cho mình.
Đồng bào hỡi thấu tình chăng tá! Nghĩa tương phù chớ khá quên nhau.
Tiền tiên phải nghĩ trước sau, Sao cho nước thịnh dân giàu mới nên.
Kia chớ để lợi quyền cho Khách, Họ gánh vàng họ tích cùng Ngô.
Hỏi ra họ lại cười cho, Con nhà Nam Việt rõ khờ lắm thay!
Lời tâm huyết tỏ bày hết lẽ, Xin đồng bang ghi để bên lòng.
Hỡi ai cùng giống Lạc Hồng! Yêu nhau ta giặt SÁ PHÒNG VIỆT NAM!

Bán lẻ: Khắp mọi nơi

Bán buôn: Đại lý Trung kỳ:

TOURANE: Agent général: Vo văn Dôn et Cie, Avenue du Musée VINH: Vinh hung Tuong, 77 Rue Sarrant. HUE: Maison An Nhơn, 135, Rue Paul Bert. FAIFO: M. To Hiên dit Mỹ loi Thanh, Commerçant. QUINHON: M. Pham dao Nguyên Transitaire. NHATHANG M. Lau thông Kiết 57, Rue Coloniale. PHANTHIET: Maison Bàn Lâm, Rue Gia-Long.

Bôi vào da, giữ cho da thịt khỏi hư xấu vì các chất độc ở trong phấn và kem, giữ cái nét xuân được lâu dài, làm cho da xấu bớt xấu lần, da đẹp càng ngày càng đẹp thêm.

Bôi mặt, cổ, tay trước khi đánh phấn bôi kem mà nhất là bàn đêm, trước khi đi ngủ và sau khi rửa mặt.

Mỗi chai 0$65 Một lá 0$00

CHẾ TẠI HIỆU KHUYNH-DIỆP, LÀ MỘT SỞ CHẾ TẠO ĐÃ NỔI TIẾNG KHẮP NƠI VÀ ĐÃ ĐƯỢC THƯỞNG:

Long-bội-tinh năm 1930; Kim-Khánh hạng nhì và Ngân-Tiền hạng ba năm 1931; Một phẩm tượng gỗ với danh dự chứng chỉ theo cuộc Đấu-xảo Tri-Tri Haiphong; Ngân-Tiền hạng nhất với phần thưởng hạng nhất theo cuộc đấu xảo Mỹ-Nghệ Huế; Danh dự chứng chỉ theo cuộc đấu xảo Khoa-Học Hanoi; Bằng cấp hạng nhất theo cuộc Hội Chợ Phụ-nữ Saigon, Huy-Chương đồng theo cuộc đấu xảo Thuộc Địa Paris; Phần thưởng hạng nhất theo cuộc Hội-Chợ Pháp-Việt Saigon; Bằng cấp chứng chỉ theo cuộc Hội Chợ Namdinh lần thứ 8; Bằng chứng chỉ đặc biệt theo cuộc Đấu-Xảo của bộ Mỹ-Thuật tổ chức.

HIỆU KHUYNH-DIỆP SỞ CHÁNH TẠI: BẾN-NGỰ HUẾ

Giây nói: 87 Giây thép tắt: Viendo HUẾ

SIROP PULMO

TRỊ CÁC CHỨNG HO — RẤT THẦN HIỆU

Một chai: 0$60

Nhà Thuốc PHẠM-DOÃN-ĐIỂM Tourane

Sữa
NESTLÉ
HIỆU CON CHIM

SỨC KHOẺ CỦA TRẺ CON
NHIỀU CHẤT BỔ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp

Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ-sinh và các nhà thương binh....v...v....
ở Trung-Kỳ, Bắc-Kỳ và Cao-Mên
đã từ lâu năm và cả năm 1933 nữa.

TRỊ NHỨC RĂNG

DẦU CHỮ' THỌ

ĐÃ NỔI TIẾNG
THẦN HIỆU

Có bán khắp nơi — Ve lớn 0$20 Ve nhỏ 0$08

Dùng sữa
"LE GOSSE"
Sữa «LE GOSSE» rất bổ cho tất cả mọi người : có nhiều chất kem (Crème) rất tinh khiết.
Bao thầu cho Nhà-nước năm 1932-1933
Lycées, Collèges, Maternités, Ecoles, Institut de Puériculture etc.... à Saigon
Có bán trong các tiệm tạp - hóa ở Đông - Pháp.
HIỆU GIẤY XANH : *Giá mỗi hộp* ..... 0$30
Đại - lý :
ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES
HUE — TOURANE — QUINHON

Phụ-nữ đối với cuộc thế-giới đại chiến sau này

(*Tiếp theo trang 1*)

nữ hậu bị quân», mục đích là huấn luyện những công việc vệ sanh khán hộ, phòng độc, nấu ăn và vận tải... những việc cần dụng trong khoảng chiến tranh v. v.. Cái tên này cũng không gì khác hơn «Phụ nữ quân» đã nói trên, chỉ lấy lại chuyện cũ mà thôi, vậy ta không tán thành ý kiến trên, mà chủ trương nên cải cách đoàn thể hiện tại đặt dưới quy tắc nghiêm mật, phân ra từng phạm vi mà huấn luyện thêm những kỹ năng mới thích hợp với công cuộc tiến đàng ngày nay.

Địa phương hoạt động

Trong kỳ chiến tranh, ở đô thị và các địa phương nhờ công phụ nữ giúp sức rất nhiều. Mà sự hoạt động của đoàn thể phụ nữ do cơ sở từng địa phương là tiện lợi hơn. Điều đó đối với quân phụ nữ hiện thời và Hồng thập tự hội trước không xung đột chút nào, vì người hội viên trong phụ nữ quân đã trải huấn luyện, tự cách hơn các đoàn phụ nữ khác, nên hợp cùng các đoàn thể khác, thì công việc thuận tiện và thực hiện được nhiều.

Bài học về trận đại chiến

Như nay thình lình mà có cuộc chiến tranh bùng ra như năm 1914, đoàn thể phụ nữ đã trải qua trường huấn luyện kia, tất không có cái trạng huống hoảng hốt vội vả như năm 1914 : nào thông cáo trong nước mộ dân bà khán hộ, nào mở trường gấp nấu ăn, cả trên chánh phủ dưới nhân dân biện ra cảnh tượng rối rít mà ngày nay chúng ta còn ghi nhớ trong não. Bình thời đã chuẩn bị sẵn sàng thì đến lúc nguy cấp khỏi phải lộn xộn, chúng ta nhờ trận đại chiến 1914 1918 mà được một bài học kinh nghiệm không khi nào quên.

Kết luận

Vì cuộc an toàn của nước nhà, phường phụ nữ ta phải kế tiếp mà học bài huấn luyện trong khoảng chiến tranh. Món kinh nghiệm ấy nay là phần nữ thanh niên phải lo mà nối gót. Nước nhà gặp cơn nguy nạo, đàn bà cũng là một phần quốc dân, ra sức bảo vệ cho nước nhà là việc trong bổn phận. Huống chi trong nhịp nguy cấp ấy, chuyên trông cậy vào bạn dân ông cũng không lấy làm đủ được kia. Vậy nước nhà mà gặp cái cảnh lệnh tổng động viên», nếu đàn bà mà không lo tổ chức và huấn luyện, dự bị sẵn sàng, thì làm thế nào?

Vậy phụ nữ ta phải gắng mà chuẩn bị trong lúc bình thời.

. . .

Nước Anh lâu nay, theo chánh sách lưu truyền không muốn cho thế giới có nước nào chiếm độc quyền cường thạnh mà chính tự mình cũng chủ trương duy trì cuộc hòa bình. Người ta đã có câu bình phẩm : « Người Anh giản tánh bảo thủ, so với dân các nước khác như Ý, Đức, Pháp v. v...»

Nay xem bài « Phụ nữ với việc quốc phòng» của bà Đức-Lợi trên, thì rõ quốc dân nước Anh cũng ngầm cuộc chiến tranh thứ hai mà đề phòng đâu lên.

LỜI CẦU XIN của BỆNH NHÂN LAO PHỔI NGHÈO

Bản báo tiếp được bức thư của đàn nghèo bị bịnh, trích đăng đại đoạn như dưới :

Chánh phủ mà đem giống văn minh gieo khắp xứ Đông dương này, chẳng nệ khó nhọc, muốn gây hạnh phúc cho dân, như lập trường học Bách nghệ, nhà thương, nhân dân rất lấy làm cảm bội, mà nhứt là công việc trị bịnh.

Kể các bịnh truyền nhiễm và khó trị như : dận mùa, dịch hạch, dịch tả, nhờ cách dưỡng sanh tiêm thuốc của nhà nước mà ngày nay đã dần dần giảm bớt. Duy bịnh lao phổi, từ lúc có ông Docteur Normet ra công bào chế được thứ thuốc L po-Cire để chữa, trong thời kỳ ở Huế, ông trông nom săn sóc hết lòng sốt sắn, ai ai cũng mến phục.

Về sau nầy, có hội « Ligue des amis de l'Annam » lập ra dưỡng đường, lấy hiệu là P. Pasquier, cũng cốt chuyên trị các bịnh lao phổi.

Dưỡng đường nầy có hai tầng: 28 phòng tầng trên để cho bịnh nhơn có trả tiền nằm, còn 28 phòng tầng dưới để cho những hạng nghèo khổ nằm bố thí. Ban đầu mỗi người bố thí được riêng một phòng, lần lần bịnh nhơn vô đông, hội có thêm mỗi phòng một cái giường tre, nuôi được 56 người.

Vì nhà thương không đủ chỗ cho bịnh nhơn nằm, nên lập thêm dãy nhà 2 tầng nữa để được 80 giường ; có lẽ cũng định tầng dưới cho bịnh nhơn nhà kia qua bớt.

Không hiểu vì cớ gì mà sau khi hội nhóm vai tuồng lễ, thì quan thầy truyền cho các bịnh nhân biết trước rằng: nhà nước và hội đã định không chứa bịnh nhân nằm phòng bố thí nữa, chỉ ai có thể nạp bạc để trả cho nhà thương mỗi tháng 3$ trở lên mới được nằm.

Những người bịnh nặng không thể chữa được, thì cam chịu để đành, còn những người bịnh có thể chữa được và đã chữa gần mạnh, mà nay không cho nằm thì tội nghiệp biết bao ! Rồi ra công khó nhọc của hội bấy lâu nay, dân nghèo chúng tôi vẫn không được dự cái kết quả tốt kia.

Nhà nước và hội muốn cho khỏi hụt công quỉ mà cứu được những dân nghèo bị lao, thì chỉ sắp đặt lại và sửa đổi cách thế nào, cho nhà lần thượng hạng thêm được ít cái phòng, mỗi ngày 1$, để tầng dưới cho bịnh nhân bố thí được nằm, (lựa những người mới lâm bịnh và có thể chữa được), bắt bịnh nhân làm công việc cho nhà thương tùy theo sức của mỗi người. Được vậy thì người nghèo rủi mang bệnh lao có chỗ chữa mà dân không quên ơn nhà nước.

H. H.

Phải đàn bà còn thế, thì bọn mày râu không nói cũng rõ. Đọc bài trên, chúng ta không dám khinh đàn bà nữa, nhưng đàn bà ở đâu kia, chớ ở xứ ta thì đàn ông mà còn lắm kẻ không biết nước là cái gì thì còn nói gì đến đàn bà. S. B. T.

堂玉海
敬賜開九保萬九廣丹

Thuốc ĐÁCH-ỨNG của HẢI-NGỌC-ĐƯỜNG chữa huyết tích, ăn mà tích, bụng có cục hay đau, ăn nước độc rồi vàng da, to bụng, phù nề v. v. Mỗi ve 0$25 mỗi hạc 0$15.

Thuốc VAN-BẢO của HẢI-NGỌC-ĐƯỜNG chữa đau bụng, đi tả, kiết lỵ v. v.. Mỗi ve 0$25.

Thuốc CỐ-XỈ-TÁN của HẢI-NGỌC-ĐƯỜNG chữa răng sưng đau, lung lay chảy máu, xiết ăn mòn răng hoặc vàng răng miệng hôi v. v. Giá trẻ thông dụng. Mỗi hạc 0$17.

Những thuốc trên nầy đều là hiệu nghiệm, nổi tiếng đã lâu.

Bán tại :

THANH HÓA : MM. Thạnh-Trường 53, Di-long, 71, Chấn-hưng-Tường, 13, Phố-lớn ; M. Tường Hưng, Đò-lèn ; M. Sinh-ký Sạn, Phố-thọ ; M. Phúc-long, Mông-cổng. — VINH : M. Vĩnh-hưng-Tường, 77, Sarraut — HUẾ : M. Vĩnh-Tường, 49, Gia-long. — TOURANE : M. Quang-Cụ, quai Courbet — QUẢNG-NGÃI : M. Quảng-hòa-Tế, Cửa-tây và Phú-nhơn — QUI-NHƠN : M. Hoàng-Tá. — PHAN-RI : M. Nguyễn-Cẩ, Chợ-mới. KONTUM : M. Lê đại Uyên, Commerçant.

Mua buôn xin giảm 30% và khỏi chịu tiền cước. Nhận hàng theo cách lĩnh hóa giao-ngân (Contre remb.)

Thư gửi cho :

M. NGUYỄN-HUY-CỪ, *Tá-tài, làng Hoằng-nghĩa, phủ Hoằng-hóa THANH-HOA (Annam)*

NHIỀU NGƯỜI BỊ

PHÒNG - TÍCH

Đờn ông đờn bà sức yếu thường hay bị, khi cơm no, rượu say vội hàm tình dục hoặc khi ăn no đi ngủ hay đi tắm ngay nên thọ bệnh gọi là bệnh «PHÒNG-TÍCH». Khi thọ bệnh thấy đầy hơi, tức cổ, tức ngực, cơm không muốn ăn, ăn xong hay ợ, thường đau bụng đau lưng, chân tay mỏi mệt, bị lâu nằm sắc mặt vàng, da bụng giãy.

Mới bị nơng 1 liều, lâu 2, 3 liều uống không công phạt, đáng bệnh ít thấy đã chịu hoặc khỏi ngay

Mỗi liều hai bịn uống giá : 0$40

VŨ-ĐÌNH TÂN
178 Bis Route Lachtray — HAIPHONG
Ấn-tứ Kim-Tiền năm 1926

ĐẠI-LÝ :
HUE : VĨNH-TƯỜNG phố Gia-Long ;
TOURANE : QUANG CỰ, quai Courbet ;
DALAT : ĐINH-VĂN CHÂU Libraire ;
NHATRANG : MỘNG-LƯƠNG THƯ QUÁN
PHANTHIẾT : LÊ NAM-HƯNG R. Gia-Long ;
QUINHON : DONG-LẬP, Avenue Khải-Định ;
QUẢNGNGÃI : CHÉ HOÀNG à Song-vệ ;
VINH : GIA-CAT, 44 Maréchal Foch ;

Cần nhiều Đại-lý ở các tỉnh Nam-kỳ

Nhân dịp Hoàng-thượng lập Hoàng-Hậu

TẠI TIỆM BOMBAY MỚI
AU BON MARCHÉ
115 Rue Paul Bert -:- HUẾ

Chưng bày các thứ hàng tơ lụa để bán toàn giá ngọc nhiên chưa từng có bao giờ thế và một mối lợi để phần các sản hàng xa gần về sắm trước mấy cho kịp dự lễ chiêm bái, sau lại được dự cuộc sổ số của hiệu tiệm rồi mới rõ cái mặt trái phải của cuộc sổ số 400$.

Thật là một dịp may cả hai chưa từng bấy bao giờ.

VẠN-QUỐC TIẾT-KIỆM HỘI
Société Internationale d'Epargne
Trụ-sở của hội LAUSANNE trong số LONDRES quan hệ-thống phân ai ai đều đồng ý

QUẢN-TRỊ CUỘC
41 bis đường Chaigneau Saigon
TRỤ TRIỀU CUỘC
HANOI, 55, Boulevard Francis Garnier
ĐẠI LÝ Ở HUẾ
Hoàng-Toại boîte postale n° 44 Hué
Hội dưới quyền kiểm soát của Chính-phủ Đông-pháp. Tiền dự trữ có đủ lại khác

Kỳ xổ số ngày 28 Mars 1934

Cách thức số 2. — Hạng bộ 1429 trúng Trung có 8 vé : số 4179 của ông Pochont René F. M. sở Kiểm Lâm Biệp-hòa, số 4289 của ông Louis Blanchon sở Điền-xa ở Hanoi được hoàn lại mỗi người 1000$. —

Số 492 của bà Trần-thị-Vinh ở Saigon, số 9403 của cô Jeannine Bez, Thương khẩu Saigon được hoàn lại mỗi người 500$. —

Số 6855 của bà Hà-thị-Hai ở Sadec và số 14 339 của ông Đinh-văn-Chuyên ở Cao bằng, được hoàn lại mỗi người 250$. —

Số 10 480 và số 14273 góp tiền không đủ kỳ.

Cách thức số 3. — Hạng bộ 17 trúng.

Số 903 của ông Võ-đức-Sinh, Kiểm-lâm Linh-cảm Hatinh trúng 500$. —

Số 2291 của ông Nguyễn-văn-Thu sở Phao thu Hanoi trúng 125$. —

Xổ trả tiền lời. — Tiền lời kỳ nầy là 647$44

Số 520 đã xổ trúng.

Số 520, phiếu vô danh Saigon
» 521 id
» 532 id
» 534 id
» 538 id
» 528 của ông Nguyễn văn-Mẹ trường Cao đẳng Hanoi, số 529 và số 530 của ông Đặng-tinh-Diệp sở Kiểm-lâm Thủ dầu một được hoàn lại mỗi người 63$43.

Kỳ xổ số sau nhằm ngày 28 Avril 1934.

Xin viết giấy về hoặc lại Hội sở sẽ có cáo sách chỉ nghĩa rõ ràng điều lệ.

LỜI PHỤ. — Bản hội cần nhiều người có chứng chỉ tốt để làm Đại-lý và quảng cáo cho Hội. Xin viết thư hay lại Hội sở nói chuyện.

Ngài nào ở Huế, muốn vào Hội Tiết-kiệm, thì xin gởi thơ cho tôi và chỉ chỗ ở, tôi sẽ tới tận nhà cắt nghĩa rõ ràng.

Hoàng-Toại
Đại-lý ở Huế boîte postale 44

Ai cứu hai đứa con tay (được thưởng)

Ông Albert Monges ở số nhà 31 đường Vassoignes, gần chợ Tânđịnh, có hai đứa con gái nhỏ. Hai đứa cứ đau hoài, làm rối cho ông lắm. Một tháng đau không biết mấy lần, cứ nóng lạnh và ho, hay khóc đêm, vì nó có gốc ban thương hàn. Ông hết sức vớt con, chạy đủ phương, mà không sập thuốc. Có người điểm chỉ ông mua thuốc ban (CHỈ-LINH-TÁN.) Về cho con uống thử. Ban đầu ông chê thuốc Annam không hay, nhưng cùng thế, ông cho uống càng, uống ba ngày, ba gói, ban lộ đầy mình, hết nóng lạnh hết ho, mà gốc ban, từ ấy đến nay không còn tái lại, con ông hết, ông mừng lắm, và ông có tánh vui vẻ, ông thưởng 1p.00 cho người điểm chỉ, và ông nói : Từ nay hễ con tôi đau ban, nóng lạnh, ho thì tôi cứ cho uống «CHỈ-LINH-TÁN» chớ không cho uống thuốc nào nữa, vì tôi biết thuốc «CHỈ-LINH TÁN» hay lắm

Thuốc nầy có bán khắp cả Đông Pháp, các gare xe điện, và các nhà buôn ở bán, ở xa muốn mua, xin đến nơi :

VIỄN-ĐỆ
11 quai de la cuisse HUẾ
các chỗ bán đều có hoàn Diệp đều có bán.
Gói mỗi gói 0$12

DẦU VẠN-ỨNG
(Cải tiến)
của VĨNH-HƯNG-TƯỜNG
Rất công hiệu rất rẻ !
Có toàn trong mình, thì được vô sự.

Bấy lâu đã nhiều lần đều ra bán VĨNH-HƯNG-TƯỜNG ôn thế ra làm gì nữa ?

Dầu tuy ra nhiều, nhưng ai thử được vừa lòng nhách. Dầu của chúng tôi, nếu vội ra mua các dầu khác thì đã ra trước ba bốn năm rồi, chỉ vì sợ mang tiếng cho nên thà ra chậm mà chắc chắn được hoàn hảo, thì chúng tôi ra chậm cũng không ngại. Các ngài thử dùng mới biết công hiệu của dầu VĨNH-HƯNG-TƯỜNG

CÁI NÚT CHAI

(TRINH-THÁM TIỂU-THUYẾT)

Tác-giả : MAURICE LEBLANC
Dịch-giả : X. V.

Số 40

Chàng không ngập ngừng gì nữa, và tuy ban ngày nhưng chàng đoán chắc là nơi ấy không có ai, nên chàng đút đầu vào trong một lỗ trống nơi cửa ngõ mà dòm. Chàng thấy hai người đi thẳng vào một tòa nhà cao mà đã hư sụp. Thê-bát-nhi dò tầm mán lên, thấy cái thang đi xuống. Nó cùng Anh-ba-phiết xuống thang ấy, để mụ kia đứng một mình trên thềm.

La-bân lui lại đứng núp vào chỗ cũ. Một tợ sau thì cái cửa ngõ lại mở ra.

Hầu tước Anh-ba-phiết như tuồng giận dữ lắm : chưn dậm xuống đất thịch thịch mà miệng thì lằm bằm. Khi ông đi ngang kề một bên La-bân, La-bân nghe được những tiếng sau nầy :

« Thằng khốn nạn, tao sẽ buộc nó .... Chiều nay, mầy nghe không, Thê bát nhi ! chiều nay vào khoảng 10 giờ tao sẽ trở lại... Chúng ta sẽ hợp sức ...Đồ gêu quái !...»

Thê-bát-nhi đương lum khum mở cửa cương ngựa, thì Anh-ba Phiết xây lại nói với người đàn bà :

« Mụ phải dặn các con mụ canh gác cho cẩn thận...Nếu có ai đến cứu nó .. thảy kệ nó.... thảy kệ nó... Ta có thể tin cậy nơi chúng nó được không?

— Thưa hầu tước, cũng như nơi cha chúng nó — Thê-bát-nhi đỡ lời vợ nó — Chúng nó biết công ơn của hầu tước đối với cha chúng nó và chúng nó. Dầu gặp cảnh khó đến đâu, chúng nó cũng không dám thối lui đâu.

— Thôi, lên ngựa đi sẽn.

Ấy thế là công việc đều đúng với đều đoán ước của La-bân.

Trong lúc cùng nhau đi sẽn, hầu tước Anh-ba-phiết cho ngựa đi tách riêng ra một ngõ, cho chạy trở đến Mọi-phe, không ai biết hết. Thê-bát nhi, vì những lẽ đã xưa lắm và không cần biết, hết sức trung thành với ông ta, cũng đi theo. Hai người đến « thăm » tên tù do ba đứa con và vợ Thê bát nhi phải cảnh giữ kia.

Khi La-bân gặp lại bà Mọi-gi trong một cái quán con con ở gần đó, chàng nói :

« Chúng ta không đến nỗi mất thì giờ mà. Tối nay vào khoảng 10 giờ hầu tước sẽ tra tấn Đông-bách, tra tấn một cách hung ác, nhưng, mà phải hung ác...

— Đông-bách sẽ nói toạt ra hết...

— Tôi cũng sợ.

— Vậy thì ? »

La-bân bộ vẫn điềm tĩnh, trả lời :

« Tôi lưỡng lự, không biết trong hai cách nên làm cách nào. Hoặc ngăn trở việc tra tấn ấy....

— Làm sao mà ngăn trở được ?

— Ta đến đó trước Anh-ba Phiết; độ 9 giờ thì Vân tha, Bân nhu và tôi, chúng tôi trèo thành vào trong, đánh cướp Đông bách.

— Nếu sắp con Thê bát nhi đã bỏ Đông-bách vào ngựa mà Anh ba Phiết nói kia thì....

— Bởi thế nên tôi mới định cùng thế mới dùng cách bạo động đó nghĩa là khi nào cách kia bị hỏng mới dùng đến nó.

— Cách kia thế nào ?

— Là dự vào cuộc tra tấn. Nếu Đông bách không chịu khai thú ra hết, thì chúng ta còn có đủ thì giờ mà lựa nhịp để bắt lại ông ; trái lại nếu ông khai thú, thì thế nào người ta cũng buộc ông chỉ chỗ ông cất cái danh sách Hai mươi bảy kia, tôi sẽ cùng Anh ba Phiết biết một lần, và tôi xin thề rằng tôi sẽ chạy đến đó trước.

— Phải... phải...nhưng ông định dùng cách gì mà dự vào được ?...

— Hiện tôi chưa biết dùng cách gì... còn chờ những tin tức Bân nhu sẽ đem về cho tôi cùng những tin tức tự tôi tìm lấy cho đủ, mới định được.

Đoạn, La bân đi ra ngoài, độ 1 giờ sau, khi trời gần tối mới trở về. Bân nhu về sau. La bân nói với Bân nhu :

« Anh có quyển sách đó không ?

— Dạ thưa có. Chính quyển sách tôi thấy tại nhà đại lý báo ở Ô man. Tôi mua một bảo.

— Đưa đây cho tôi.

Bân nhu đưa ra một quyển sách cũ dơ bẩn lắm, nhan đề : «Một cuộc ngoạn du ở Mọi phe, năm 1824 có hình vẽ và bản đồ».

Lập tức La bân lật sách ra tìm bản đồ, nhà lầu giam Đông bách. Chàng nói :

« Đây rồi, trên mặt đất có ba tầng đã bị hư sụp cả, dưới mặt đất hai tầng nữa mà một tầng bị lấp, còn tầng kia....Đây, đây là nơi Đông bách ta bị giam. Giữa phòng giam Đông bách và thang xuống, có hai lớp cửa. Ở giữa hai lớp cửa ấy có chỗ hẽm. Ba đứa con Thê bát nhi chắc hẳn bằng sáng đứng gác tại chỗ hẽm ấy.

— Vậy thì ông không thể nào đi ngang qua đó mà cho chúng khỏi thấy được.

— Phải, không thể nào được. Có một cách là lên trên tầng lầu bị sụp kia, rồi tìm lỗ trống mà xuống.... Nhưng cũng nguy lắm...»

Chàng cứ dở từng tờ sách. Bà Mọi-gi hỏi :

«Trong phòng ấy không có cửa sổ sao ?

— Có. Phía dưới, ngỏ sông, có một cái lỗ trống, có ghi trong bản đồ đây nầy...nhưng cao lắm, cao đến 50 thước, lại đó ra sông. Vậy cũng không ích gì. »

Chàng đọc vài đoạn trong quyển sách. Trong có chương : « Lầu Hai tình nhân », làm cho chàng chú ý.

Chàng đọc mấy giòng đầu :

«Hồi xưa, người trong vùng ấy gọi nhà lầu giam Đông-bách kia là «Lầu Hai tình nhân» vì có một vụ đồ máu trong nhà ấy hồi trung cổ. Bà tước Mọi phe bắt được vợ ông ngoại tình, đem bỏ giam trong phòng tra tấn. Một đêm kia, người tình nhân của bà, ông Tăng cấp vinh liều mạng bắt một cái thang từ dưới sông lên rồi leo đến chỗ trống trên sách phòng ấy, cưa những song sắt mà giải thoát bà ta, rồi ba người nắm một cái giây mà trượt xuống. Khi hai người trượt xuống gần đến cái thang do mấy người bạn giữ giúp, thì bỗng có tiếng súng nổ một viên đạn vào vai Tăng cấp Vinh. Hai người đều sống ra giữa không trung...»

(Còn nữa)

LUẬT-HÌNH HOÀNG-VIỆT

(Tiếp theo)

Điều thứ 180. — Phạm tội sau này thời sẽ phạt giam từ 1 tháng đến 3 năm, hay là phạt bạc từ 10$00 đến 300$00:

1) Công chức nào biết có kẻ gian ở trong địa hạt mà không bẩm báo với quan trên, hay man xưng kẻ gian ác ấy là lương thiện;

2 - Công chức nào biết trong hạt mình có sự biến động, hoặc có người bệnh phong, hoặc nhân dân của vật sẽ tật dịch, hoặc có thầy tai hay là tai thương gì khác, mà dấn điểm không bẩm báo với quan trên.

Khi nào nhiều người phạm tội này, thời đồng phạm tòng phạm sẽ phải tội bằng nửa tội người chánh phạm.

Điều thứ 181. — Phàm công chức nào xét quả là ăn lận đinh số trong hạt để làm cho khỏi phải nộp thuế, thời phải phạt giam từ 1 tháng đến 2 năm, và phạt bạc gấp hai số tiền thuế ăn lận.

Nếu nhiều người phạm thời đều phải phạt giam một hạn như nhau và cùng nhau liên đới thụ nạp bạc phạt.

Nếu quan chức nào có chính quyền xét quả đã ưu bách lý trưởng hay bảo mục phải tăng đinh số và đinh bộ quá hơn số thực đinh của làng, hay là ăn tiền tiếp bác khước không thẩm xét sự thành cầu chính đáng, được giảm thuế lệ của một người hay là một đoàn thể nào, thời cũng phải phạt giam từ 1 tháng đến 2 năm hay là phạt bạc từ 10$00 đến 240$00.

Điều thứ 182. — Công chức nào không có duyên cớ chánh đáng mà không thân hành mệnh lệnh của quan trên hay là của các quan tư pháp thời sẽ phải phạt giam từ 1 tháng đến 6 tháng, hay là phạt bạc từ 10$00 đến 60$00.

Điều thứ 183. — Phàm công chức nào phụng thừa bộ tịch, công văn có quan hệ đến điền sản, thân phận và quyền lợi của một người, đến khi xuất trình không đủ, (một bản hay nhiều bản) sự khiếm thất ấy nếu xét quả không phải trộm cướp hoặc vì tai nạn lớn lao gì mà sinh ra, mà chính bởi lỗi mình làm ra, thời người phạm sẽ bị phạt giam từ 1 tháng đến 2 năm hay phạt bạc từ 10$00 đến 240$00.

(Còn nữa)

DÁM LÀM CAM ĐOAN

Như tim la, cốt khí, sang độc, đương mai, đau lậu, qui ngài đừng hem dùng thuốc rẻ tiền mau mạnh mà lại hại cả đời về sau. Những thuốc ấy có chất độc, uống không dám nhai, nếu lỡ nhai thì sưng răng, sưng nếu, còn nước vào bao tử rồi thì ọi mửa, công phạt bình nhơn đã đau, rồi thì mạnh liền, nhưng ít lâu trở lại, vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hễ thức khuya làm công chuyên mệt, dầu cho mạnh thế bao cũng trở lại (đó là bịnh lâu năm) hành bịnh nhơn nong nóng lành lạnh, tay chơn nhức mỏi, đau xương, sống đau thắt ngang lưng, đau rang rang nơi ngực, đường đại bón, đường tiểu có chút mủ cũng làm như sợi chỉ, hoặc muốn lở lói ở đàn thì lở. Lâu ngày hại cho tánh mạng, mang khổ cho thế nhi. Đồng bào ai lở đau nhằm mấy chứng bệnh trên đây, mới phát hay là lâu năm, nặng nhẹ thế mấy dùng thuốc

SƯU ĐỘC BÁ ỨNG HOÀN

CỦA HIỆU THUỐC

ÔNG TIÊN

ra gần ngày sẽ thấy rõ tài thuốc tổng lối gốc độc ra dứt tuyệt, khỏi trừ căng, không hại tinh dục, không hành bịnh nhơn. Cam đoan trăm ngàn người không sai một. Mỗi hộp 1$50, uống 5 ngày.

Có bán lẻ các nơi đại-lý nhà thuốc ÔNG-TIÊN ở mỗi tỉnh bán giá ngoài đó:

Nhà thuốc ÔNG TIÊN

Annam Dược phòng

84 rue P. Blanchy prolongée

PHNOMPENH — Saigon

INJECTION PEYRARD D'ALGER

Thuốc thọc hiệu nầy chế ra đã lâu rồi và hiệu-nghiệm hơn các thứ

DỨT TRỊ TINH BẠCH-LẬU

một bịnh hay là nó đã lâu rồi

Trong 232 người A-Rập dùng thuốc nầy thì lành bịnh hết 231 người

(Y theo lời phán của lương-y ở Alger)

BÁN TẠI SỞ: SPÉCIALITÉS PEYRARD

và cùng nơi nhà thuốc có danh

GIÚP NẠN DÂN BÌNH PHÚ

Sổ bạc của Hội Trung Ương Cứu tế ở Huế đã thâu được:

(Tiếp theo)

Số trước: 12 832$98

Versements de M Võ duy Hàn

Salle,

MM.	Tôn Nguyên	1.00
	Quang Hoà	1.00
	Trương quan Quy	5 00
	Lâm Mâu	1.00
	Hoàng ngọc Trac	2.40
	Lâm Tài	1.00
	Hoàng Bat	1.00
	Trương Tông	8.00
	Lê cao Thuật	3.00
	Lê cao Hoàng	2.00
	Võ hàn mật	2.00
	Đỗ Hiên	1.00
	Bang Thiên	2.00
	Phạm Hoè	2.00
	Nguyễn phu Bình	1 00
	Phạm Huy	1.00
	Võ Bình	1.00
	An Diêm xa	1.00
	Võ Mân	1.00
	Đỗ Khuê	1.00
	Trần Tru	2.00
	Bui Huy	2.00
	Bui Khu	1.00
	Dang Vinh	1 00
	Trần Trong Xuân	1.00
	Trần Luân	1.00
	Trần Tu	1.00
	Trang tái Khuê	2.00
	Bui Trac	1.00
	Phạm Qui	1.00
	Phạm Lâm	1.00
	Dinh Tiên	1.00
	Truong Cân	1.00
	Dang Tông	1.00
	Võ Naoc	1.00
	Vers-ment de Mr Ung van Mân	
MM.	Les Elèves de l'E cole Tân Xuân	5.00
	Versement de Mr Võ thi Khâm	
MM.	Nguyễn hà Thi	0.50
	Nguyễn Huy	0.50
	Hồng p at Loi	0.50
	Võ thi Diêu	2 00
	Trần tu Miên	0 70
	Phạm Cu	0 60
	Trần khac Tuy	0.50
	Phạm thi Ba	1 00
	Bui Quê	0.50
	Trinh Môn	0 30
	Nguyễn dinh Tiên	0 20
	Võ Lê	0.20

Cộng: 12.961$38

(Còn nữa)

CÁCH ĐIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG NỘI-ÂM để chữa

BỆNH GIANG-MAI

bằng thuốc bánh

SIGMARGYL

Thuốc SIGMARGYL trắc có ba thần hiệu đã thí nghiệm về Bệnh Giang-Mai, thuốc SIGMARGYL này chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tổn-thương, cả các thời-kỳ của bệnh Giang-Mai. Không quan-ngại gì, không tổn-hại gì đến tì vị, thuốc này là một thứ thuốc trắc hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công-hiệu:

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

Chế ra tại

LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE

số 2, Place du Théâtre-Français, PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các nhà bào-chế tây ở thuộc-địa.

à Hué: Pharmacie IMBERT

THUỐC LẬU ĐỨC-THỌ

Là một môn thuốc ngoại khoa gia truyền uống vào: không hại tinh dục, không bắt Ci đát giết, không vật vã mệt nhọc, như những thứ có bán mua; chỉ trong ba, bốn tiếng đồng hồ đã thấy hiển hiệu, thấy đỡ, rồi chẳng bao lâu mà khỏi. Thực là một môn thuốc rất tinh nghiệm đã được nhiều anh em chị em tin dùng, nổi đến người tây người khách cũng công nhận là hay.

LẬU MỚI MẮC (état aigu) tiểu tiện tức, buốt, sót, lâm mủ có khi lẫn cả máu nên dùng đồng «số 12» giá 0$50 một ve.

MẮC ĐÃ LÂU (état chronique) tiểu tiện thông, lâm mủ, hoặc sáng dậy mới có một tý (goutte militaire) nước tiểu thì lâm vẩn nên dùng đồng «số 13» giá 0$60 một ve. Còn **TIM LA** thì có ba thứ «số 3, 4, 6» thứ nào cũng 0$50 một ve chữa đã ba tuổi kỳ, bất luận là cũ đinh, thiên phao, mào gà nơa khế, dùng thuốc bản hiệu cũng chẳng bao lâu mà hết nọc. Thuốc nầy uống vào cũng không hại tinh dục, không bốc lên răng, không phải kiêng nước, như những thứ có thầy ngăn khinh phiền.

堂壽德

ĐỨC-THỌ-ĐƯỜNG

241 Route de Hue 241 (24 gian) **HANOI**

Là một nhà chuyên môn về khoa bệnh tinh, có nhận chữa khoán khỏi mới lấy tiền có gởi thuốc đến nơi theo lối lĩnh hóa giao ngân.

THUỐC HO KINH NIÊN SỐ 19

TỪ - NGỌC - LIÊN

VỪA HAY, VỪA BỔ LẠI VỪA RẺ TIỀN

Hiệu chính ở Hanoi 117 phố Hàng Buồm và khắp các tỉnh có đại-lý bán.

Lọ lớn 0$60 — lọ nhỏ 0$30

NÀY SẮP QUA THÌ....

Lộc đó trải qua một độ sầu muộn, ăn uống khó tiêu, máu chạy không đều, trí não kém xưa: não chóng mặt, thở hào hển, mặt nóng như đốt, mồ hôi nhiều; nhức, đầu, ngủ không được, gân cốt đau nhức, khí lực kém đi, hay quên nhãng, trông không rõ. Đó là vì các hạch bổ huyết thiếu chất bổ. Giao cấu yếu hơn trước, mạch không đều, máu đục. Đàn ông, đàn bà nên ngăn ngừa các tật bệnh đó. Thuốc Hormones Dupeyroux làm cho lúc sắp qua thì, khỏi phải tật bệnh lôi thôi, trẻ lâu, mạch trí lại được như thường. Mỗi chai dùng một tháng. Giá 1$ 65 (không kể tiền đoan) Bán tại các hàng bào chế tốt Hiệu chính:

Phi Pham-Doan-Diem ở Tourane. Phi Thai-Khuang-Khiet ở Quinhon.

Gởi biếu cách chữa: viết thơ cho:

Laboratoires du Docteur DUPEYROUX, 5, Square de Messine, PARIS

BAC-NINH

Bệnh quỷ đã có thuốc tiên ! !

Nếu ai mắc LẬU, hay TIM-LA, hay LẬU nhập CỐT nghĩa là khái rồi thì trong người nhọc mệt thêm đêm uống rượu thì sáng có mủ, hay trong thịt nó buồn như kiến, hay rần cái nhứt một cái, xem đã có mủ, vì các vi-trùng GONOCOQUE nó ẩn vào trong xương, trong máu, hễ trễ giờ thì như vậy, bịnh nầy rất nguy hiểm và chuyên nhiễm, nếu để cho lâu lắm thì người ấy mắc bịnh đau GIÁ-CON (Métrite) khi ra huyết bạch, bông huyết v. v. thì sinh đẻ rất hèm, nếu để con thì hay bỏng mắt, còn TIÊM-LA nhập CỐT, người khỏi nó ẩn trong máu trong xương còn vi-trùng SPIROCHETE DE SCHANDINE cho nên trễ giờ hay sốt, đau đầu đau mình, đầu ốc đầu xuống, chân tay mỏi mệt, các cái nọc nầy nó chuyên nhiễm rất là nguy hiểm vì thế cho nên ta nhiều người đã rốt, đẻ ra bòi ra bọc, đẻ con thiên cái nọ, thiếu cái kia, ta cho là đã quấy ngu, vì cái nọc nầy nó chuyên nhiễm sang tự lúc thụ thai, nếu mắc bịnh không tìm được thứ thuốc tiên hiệu nầy thì các nọc ấy chuyên nhiễm sang mấy mươi đời, như cha sang đến thân chất, v. v. vì thế nhiều người thấy trong có bịnh khi xem máu thì trong có vi-trùng TIM-LA, còn như bịnh HỜ LOÉN (Chancre mou) bịnh nầy nó cũng có vi trùng BACCILLE DE DUCREY, các vi trùng nầy nó cũng ẩn vào trong xương, trong máu, nó cũng nguy hiểm như TIM-LA bịnh nầy cũng có nhiều người thiệt hại đến thân tuổi, vậy các người mắc phải các bịnh nầy đã nặng, hay bịnh nhập CỐT mấy mươi năm, hay mới mắc phải, thì tập tức dùng ngay thuốc HIỆU HOÀNG-VĂN-ÁP, số nhà 87 phố Hình-xá Bắc-ninh (Tonkin) thì sẽ không phải mang khổi, và vật bất nọc, người có bịnh uống thuốc vẫn đi làm ăn như thường, muốn bao giờ không bịnh, được thế vậy, nếu lần BÀ có thai uống cũng được không hại gì cả, thuốc LẬU, 1$00 TIM-LA 3$00 thuốc CHANCRE-MOU cả uống và bôi 3$00. ĐẠI LÝ LÊ-NAM-HƯNG Commerçant Rue du Cia long à PHAN-THIẾT, PHU-HÀ 87 Rue des Médicaments (Phố Hàng Bạc) HANOI nếu ai muốn mua thì gởi cho một ít tiền trước còn Bản-hiệu gởi lĩnh hóa giao ngân rất chóng, cũng như người nào muốn làm đại lý xin viết thơ về Bản-hiệu.

PHỤ NỮ VIỆT-NAM

Nên chú ý

Bịnh Bạch đái hạ là một bịnh rất hiểm nghèo cao phe phụ nữ hơn hết, nếu không sớm trị nay là dùng thuốc không nhằm phải đau tử cung; phát sanh rất quá gớm, chẳng biết bao nhiêu người đã thiệt mạng, là tại kinh nguyệt không đều, tử cung hư hàng hư nhiệt, cung hơi đại mau xấu nhiễm vào, hay là sanh đẻ nhiều lần trắc trở nào động tử cung. Đau trằng dạ dưới, đau rang hai bên hông, đau thắt ngang lưng, huyết trắng ra dầm dề, hoặc vàng, hoặc đục, lộn mủ lộn máu, đường tiểu không thông, đường đại bón uất bon. Mau dùng thuốc **Điều kinh bạch đái** hiệu ÔNG-TIÊN, khỏi cần bơm rửa mà căng bịnh dứt tuyệt. Đang sô thai cũng có tháng mà huyết trắng ra dầm dề dùng thuốc nầy càng hiệu nghiệm. Mỗi gói chỉ có 0$30, nửa lố 1$50, một lố 3$00 Không biết bao nhiêu là thơ khen tặng từ đàn đen quan đã ân hành kiết cường trên mặt báo nầy, nhưng sự hay dở quý ba quý có dùng rồi mới biết chắc.

Có bán tại: Minh-Nguyệt và Lê-nam-hưng Phan-thiết, Trương-trọng-Hỷ Phanri, Hồ-văn-ba Quinhon, Trần-ngọc-Xuân Binh-định, Nguyễn-hữu-Vịnh Tourane, Vĩnh-Thương Huế, Mộng-lương-tử quan Nhatrang, Thông-Hoạt Quảng trị, Nguyễn-văn-Minh Hai-phong, Nguyễn-văn-Bang Pakse, Nguyễn-văn Bảy Vientiane.

Nota: Nhà nào muốn kiếm nhiều nhà thay mặc các nơi và có gởi lĩnh hóa giao ngân đó.

Nhà thuốc ÔNG-TIÊN

Annam Dược-Phòng

84 rue P. Blanchy prolongée N 84 *Phú-Nhuận* — SAIGON

Ai chưa dùng nên dùng thử thuốc Ho bổ phổi, thuốc Tiêu xổ và Thối nhiệt tán hiệu ÔNG-TIÊN ở các nơi đại-lý trên đây, chắc đặng vừa lòng ngay, thật rẻ, mỗi thứ mỗi gói có 0$10 mà thôi.

NHÂN - TẠO - HUYẾT

Là thuốc bổ huyết, sát trùng

của lương-Y YECSIOUNINE bào-chế

đã được phòng phân chất thinghiệm, và chứng minh là thuốc bổ huyết rất tốt. (Hãy đọc bản phân chất và lời khen của quan năm thầy thuốc ANTONINI đã đăng lâu nay ở báo nầy bên trương nhì mục quảng cáo của bản hiệu sẽ rõ).

CHUYÊN TRỊ:

Nam, phụ, lão, ấu, các chứng thuộc về hư hao, khí huyết suy giảm, da mặt xanh, xám, trẻ con khóc đêm, ăn ọt, nhác chơi. Đàn bà trước hay sau khi sinh cử dùng thuốc nầy được thêm sữa cho con bú, sinh cử dễ dàng. Và thứ nhất là những người bị nọc độc bịnh tình, vi trùng lậu và giang mai ẩn nấp trong máu, đầu các khớp xương thì thuốc nầy đều trừ tiệt được hết. Và các người mới ốm dậy, dùng nó được chóng bình phục, mau đỏ da thắm thịt. Thiệt là một thứ thuốc quý nhất chưa thuốc nào bì kịp.

Mỗi chai giá 1$50 — Nửa tá 7$50

Hoa buôn mua lẻ, hỏi làm đại lý, thư tự mandat đo nơi:

SINH-HUY

44, Rue Maréchal Foch à VINH

MUỐN ĐỠ SỨC MẠNH

trong lúc cần LÀM VIỆC NHIỀU

DÙNG THUỐC **"THALASSAN"**

làm cho gân cốt cứng cáp, bắp thịt nở nang, làm việc lâu mệt.

Thuốc comprimés THALASSAN rất cần cho các người làm thể thao, cho các thí sinh, và tất cả những người nào phải làm việc nhiều, việc làm chân tay hay việc học hành nghĩ ngơi. Làm cho đã đói và đã khát, nhưng đến lúc ăn uống thì vẫn ngon miệng.

THALASSAN tránh khỏi sự yếu đuối mỏi mệt, làm cho đi đến nơi đến chốn.

Thuốc Thalassan Comprimés bán tại các hàng bào chế tốt, chỗ đã chánh và phát giấy bảo cách dùng ở:

Tourane: Pharmacie Pham Doan Diem

Quinhon: Pharmacie Thai Khuang Khiet

Hiệu chánh:

Laboratoires THALASSAN, 5, Square de Messine, PARIS

Hai món thuốc hay,

CỦA VỊ TÂN Y HỌC TRUNG-HOA MỚI PHÁT RA

1·) CHỈ THỐNG-TIÊU TÍCH-HOÀN

Thuốc nầy thống trị các chứng: Phòng tích, khí-tích, huyết-tích, đờm-tích, sinh ra đau bụng, đau bẩo, đau ngực, đau tim đau gan, đau ruột, đau cạnh sườn, đau dạ dầy, dầy da bụng, ăn chậm tiêu, dầy hơi, hay ợ, có khi đau, dầy chường bụng lửa, có khi đau, nổi hòn nổi cục lên, rồi lại tan đi, lác đau, lác không, như người giả cách, có người hay đau quanh năm, hoặc hay đau về mùa lạnh. Đại tiện đi táo, hoặc đi nát. Hoặc đàn bà tử cung hư lạnh, huyết độc tích kết mà sinh ra đau.

Các chứng ấy dù mới phát, hay đã lâu năm, hoặc đương đau kịch liệt đến đâu, uống thuốc nầy vào cũng lập tức hiệu nghiệm và sẽ được lành mạnh cả.

2·) Á-CHÂU BẠCH-ĐỚI-HOÀN

Thuốc nầy chuyên trị đàn bà do tư lự phẩn nất quá độ; hoặc do sinh đẻ nhiều, khí huyết hư nhược; hoặc do bị học bệnh tình truyền nhiễm phải, mà sinh ra chứng Khí-Hư (Bạch-Đới), đi tiểu thường ra mủ trắng như nước gạo; hoặc vàng như rựa chuối; hoặc đỏ ửng gan lợn! hoặc xanh, hoặc đen, hôi tanh khó chịu, chóng mặt nặng đầu, đau lưng mỏi gối, tứ chi rời rạc, trong mình bất rứt, mặt vàng da xám, kém ăn, ít ngủ, làm cho kinh kỳ bất điều, chậm đường sinh đẻ v. v.

Dùng thuốc nầy vào, không những chóng thấy công hiệu, và lại được khỏi tuyệt nọc bịnh, dù khi mặt nọc cũng không có ra nữa.

2 thứ thuốc nầy cùng giá mỗi hộp là 1$00, nửa tá 5$00

Bán tại: **Á-CHÂU DƯỢC-PHÒNG**

N· 127 Hàng Bông (Cửa quyền) -:- Hanoi

Các ngài ở xa, xin viết thư về kể rõ bịnh, mua thuốc theo cách lĩnh hóa giao ngân rất tiện và chóng

Thanh huyết nhiệt, Giải nọc độc!

Thuốc nầy chuyên trị các chứng ngứa, lở, rụt, mụn, đại tiện táo kết, tiểu tiện vàng đỏ, lên soái, phát hạch, huyết nhiệt sinh ra dôm sẩy, ghẻ ruồi, ghẻ nước, mình mẩy ngứa ngáy khó chịu, hoặc người bị nọc bịnh Lậu và Giang-mai lâu ngày chưa được tuyệt nọc, nhiễm vào mạch máu, phát sinh mụn, dợt, ngứa lở quanh năm. Trẻ con bị khí huyết nhiệt độc của bố mẹ cai yên sang, sinh ra thai độc, hay chóc đầu, lở tai, răng sún, mồm tanh. Người vô bịnh thường khi ăn uống không tiêu, đại tiện táo kết, nhất là về mùa hè khi trời nóng nực thích thoảng dùng 1, 2, ve để thanh huyết, tiêu độc rất hay, nam, nữ, lão, ấu hợp dùng:

Mỗi ve giá 1$00 — Thuốc nước trẻ con mỗi ve 0$50

Nửa tá 6 ve 5$00 — Nửa tá 6 ve giá 2$50

CÔ - TINH - BỔ - THẬN - HOÀN !

Trị chứng tâm, thận, bất giao mà sinh ra Di tinh, Mộng tinh, và Hoạt tinh; Tim huyết kém, đêm hay mơ mảng, mộng mị.

Thận thấy suy sinh chứng Di tinh, Mộng tinh, suy quá sinh ra Hoạt tinh. Có 3 chứng nầy bịnh nhơn thường thấy tinh khi bất cố, khi đi tiểu thấy có khí ra như sợi chỉ, rất gì, nước tiểu lúc trắng lúc vàng, có khi vẩn đục như nước vo gạo, khi loãng, khi lạnh, dương sự bất cử, lưng đau gối mỏi, chóng mặt, rức đầu, tai ù, mắt hoa, tứ chi buồn bã, chậm đường sinh dục. Hoặc người bị bịnh phong tình đã khỏi, hoặc chưa tuyệt nọc, hoặc người dùng phải chất thuốc phạt thận nhiều quá đến nên dùng thuốc CÔ TINH-BỔ-THẬN nầy để bồi bổ can thận kiên tinh cố khí rất hay vậy.

Mỗi ve giá 1$00 nửa tá 6 ve giá 5$00.

Bán tại QUẢN-HƯNG-LONG N° 80 phố Khách VINH.

Ở xa gởi lĩnh hóa giao ngân **TIÊU HẠNH-LÂM** dược phòng

N· 108 Phố Hàng-Buồm — HANOI

KHẮP ĐÔNG-DƯƠNG, CHỢ CÙNG QUÊ

LÀ LẦN THỨ NHẤT TRONG NGHỀ ĐỘT TA

Mới chế ra:

Bản hiệu mới chế ra một thứ áo Chemisette mặc về mùa nầy rất hợp thời, có đủ các màu, nhất là dùng để chơi tennis tuy thật tiện lợi và cung.

Lồ cổ fermeture Eclair, hạng nhất 2$50. Hạng nhì 1$00. Lồ cổ cao hạng nhất 1$50. Lồ cổ cao hạng nhì 1$00 Giầy vải trắng đế crêpe các hiệu «Chim Khôn» là một thứ giầy rất bền rất tốt, có bán khắp mọi nơi, giá mỗi đôi 1$50. Xin hỏi cho được đúng hiệu «Chim Khôn» mới không nhầm!...

Bản hiệu lại chế thêm một thứ giầy da jaune, đế crêpe mà bán giá đặc biệt có 2$50 một đôi.

Các Ngài mua buôn, đều có giá riêng, hạ nhất không đâu bằng! Và lúc nào cũng có Catalogue để biếu các Ngài ở xa....

An - Thành

41, phố Hàng Đào — HANOI

BÁ-DÀ SƠN-QUÂN TÁN

Làm thuốc phát minh để giúp cho hàng phụ nữ trị về bốn chứng đau tử cung: Bởi kinh nguyệt không đều, tử cung hư hàng, hư nhiệt, bởi sự sanh đẻ trắc trở, bởi nhiễm hơi độc máu xấu, bởi bị gốc độc phong tình của đàn ông truyền nhiễm làm cho đau trằng trằng dạ dưới, đau rang hai bên sợi giây chằng, đau thắt ngang lưng, huyết bạch ra dầm dề có giây có nhợy, hoặc vàng hoặc đục, lộn mủ lộn máu, đường đại bón uất, đường tiểu không thông hãy uống BÁ-DÀ SƠN-QUÂN TÁN khỏi cần bơm rửa mà bịnh hết lẹ làng. Đàn bà có thai mới sanh đẻ bị đau tử cung và bạch đái ba uống càng hiệu nghiệm. Mỗi hộp 1$00 uống 5 ngày.

TAM-TINH HẢI-CẨU BỔ-THẬN HOÀN

Hàng năm tổ nên chú ý, trị về ba chứng: Mộng tinh, Di tinh, và Hoạt tinh:

1·) Nằm chiêm bao tinh khí xuất ra là Mộng tinh.

2·) Không nằm chiêm bao tinh khí xuất ra là Di tinh

3·) Bất luận ngày đêm hoặc khi tiểu tiện tinh khí cũng chảy ra là Hoạt tinh.

Bởi ba chứng kể trên làm cho thận thấy suy ngọc quan lờn mạng môn hỏa thạnh đau thắt ngang lưng rang tức, hồi hộp nơi ngực, bần thần mệt nhọc, nước da xanh xao, càng ngày càng ốm; nếu không điều trị, sau thành bị ho. Hãy uống TAM-TINH HẢI CẨU BỔ THẬN HOÀN, các bịnh đều hết.

Người có đôi bạn lâu mà không con nối hậu là tại thận thấy suy, ngọc quan lờn, tinh khí loãng, nên việc giao cấu không đặng bền, âm dương không phối hiệp. Hãy uống thuốc nầy sẽ đặng bổ thận trắng dương điền tinh ích chỉ.

Người già yếu âm dương khuy tổn, khí huyết lưỡng suy, dương sự bất cử, đau lưng, lờ mắt, lùng bùng lỗ tai, trong mình mệt nhọc, thường hay đái đêm, uống thuốc nầy vào thì đặng bồi bổ tinh thần, trắng dương kiên cực. Thiệt là một môn thuốc bổ thận, bổ khí, thần hiệu vô cùng. Giá mỗi hộp 1$00, uống 5 đêm.

Quí vị có mua, xin hãy nhìn cho kỹ thuốc của Y học sĩ VÕ-VĂN TÀI THỦ DẦU-MỘT chế ra hiệu thằng nhỏ che dù, ngồi hộp trong chai mới khỏi lầm ngu

Có bán tại MINH-NGUYỆT Phan thiết, CHƯƠNG-HỶ Phan-Rí, Nguyễn Khiêm Dalat - ARPIC (Ta-kim-Hao) Nhatrang, Ho vào Bá Quinhon và các đại-lý bán thuốc các nơi,

VÕ-VĂN-VÂN LƯỢC-PHƯƠNG

Chủ nhơn y học sĩ Võ-văn-Vân bào chế

THỦ DẦU-MỘT (Cochinchine)

Directeur gérant: HUỲNH-THỤC KHÁNG

Imprimerie TIẾNG-DÂN HUẾ